

Yazarlık Atölyesi Dergisi
kavanoz

Sayı:II 2024

Bu Sayımızda:

Özel Ropörtaj: Neyzen Prof.Dr.Süleyman Ergüner
Marcel Proust Üzerine

Bir şair: Mehmet Akif İnan

Atölyemizden şiir,hikaye,deneme

Kavanozda Müzik

Kavanozda Minyatür

Cumhuriyetimiz 100 Yaşında

Yazarlık Atölyesi ve Kavanoz dergisi cumhuriyetin 100. yılını şerefle ve coşkuyla kutluyor; başta Mustafa Kemal Atatürk ve silah arkadaşlarını rahmet ve minnetle anıyoruz. Nice 100 yıllara milletimiz hep var olsun !

YAYIN KURULU

Genel Yayın Yönetmeni: Nermin Çakıroğlu Kılıç

Dergi Temsilcisi: Muhammed Öztürk

Editör/Kapak Tasarımı/İç Dizayn: Zeynepsu Alp /

Rana Sivri/ Ela Karakiş

Sosyal Medya Sorumlusu: Yusuf Karakaya / Gazel

Parla / Muhammed Öztürk

Emeği Geçenler

Berra Kuyumcu

Elif Kurban

Esila Ünal

Ferhat Gazigil

Firdevs Çelik

Gazel Parla

Nisa Yılmaz

Sena Ünsal

Şevval Tunca

Sinem Serin

Tuana Kidal

Tuğçe Özkaya

Muhammed Öztürk

Vefa Bozkurt

Zeynepsu Alp

Zeynep Yavuz

İÇİNDEKİLER

Neyzen Prof. Dr. Süleyman Erguner.....	1-6
Akif İnan Dosyası.	7-8
Kavanozda Minyatür.....	9-10
Marcel Proust Üzerine.....	11-13
Bir Düşün: Özgür müyüz?.....	14
Kavanoz Şiir Okuyor.....	15-16
Kavanozdaki Müzik.....	17-18
Türk Kadın Yazarlarımız.....	19-20
Atölyemizden Şiirler.....	21-26
Serencam.....	27-28
Durmaca Atıştırmaları.....	29-30
Yapay Zeka Şiir Mi Yazıyor.....	31-32
Kitap Yorumları.....	33
Kavanoz İlk Mezunlarını Veriyor.....	34-35
Okulumuzdan Haberler.....	36-37
Yazarlık Atölyesi Tiyatroda.....	38
Yazarlık Atölyesi Millet Kütüphanesinde.....	39-40

okul müdürümüzden ...

Sevgili Okurlar;

Milli Eğitim Bakanlığı'mızın Türkiye Yüzyılı, Eğitimin Yüzyılı ilkesiyle başlattığı çalışmalar eğitimin her alanında yeni düzenlemeler, yeni faaliyetler içeriyor. Akademik derslerin, akademik başarının yanı sıra bir öğrencinin eğitim hayatı boyunca çeşitli sosyal, kültürel, edebi ve sportif alanlarda desteklenmesini programa bağlandı. Geçtiğimiz yıllarda okulumuzda gerçekleştirdiğimiz bu tür faaliyetlerin niteliğini ve niceliğini artırma kararlılığımız devam etmektedir. Edebi alanda başarılı çalışmalara imza atan Yazarlık Atölyemizin çalışmalarının bir ürünü olan "Kavanoz" dergimizin ikinci sayısını elimize almanın mutluluğunu yaşıyorum. Okulumuzda öğrenim gördüğü süreçte öğrencilerimizin sadece derslerini takip eden sınavlarına çalışan ve yüksek notlar alan bireyler olarak değil aynı zamanda bir kültür alanında, bir spor dalında, bir edebi alanda çalışmalar yapıp ürünler ortaya koymasını çok önemli görüyorum. Bu bağlamda beş yıl önce Yazarlık Atölyesi çalışmalarını başlatan ve birçok öğrencimizin edebiyatla iç içe olmasına vesile olan Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmenimiz Nermin Çakıroğlu Kılıç'ı ve edebiyata ilgi duyan ve Kavanoz Dergisinin basımına kadar geçen süreçte birçok etkinlikle edebiyata olan ilginin artmasına vesile olan Yazarlık Atölyesi öğrencilerimizi tebrik ediyorum. İkinci sayının okuyucularla buluşmasıyla birlikte kendini edebiyatla ifade eden öğrencilerimizin sayısının artacağını düşünüyorum. İlgi ve heyecanla çalışmaların devam etmesi ve istifade edeninin çok olması dileklerle...

Emrah TOKATLI

Okul Müdürü

genel yayın yönetmenimizden...

Yazarlık Atölyemiz beş yaşında!

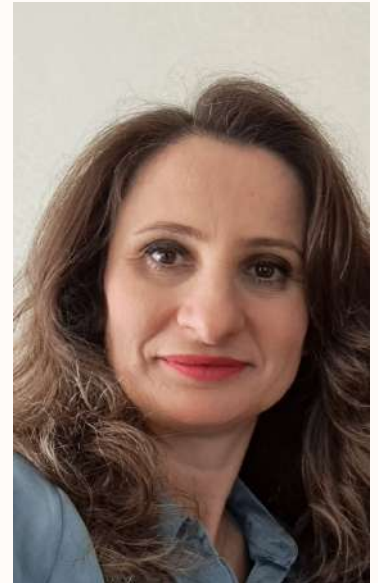
Dergimiz Kavanoz henüz iki yaşında! Bu kadar yol kat etmiş olmak her gün, her yıl başka değerdeki öğrencileri bu atölyede görmek ve yine onların her anlamda geliştiğini görmek tarifsiz bir mutluluk. Bir bayrak yarışı şeklinde devir teslimle bu yıl 9.sınıflarımız bu bayrağı devraldı.

İlk mezunlarımızı bu yıl veriyoruz gururluyuz!

Mezunlarımız yaptığımız her çalışmayı, paylaşımı hayatları boyunca kullanacaklar belki de lise hayatları denince sadece dergimiz ve atölyemiz akıllarında kalacak.

Bundan güzel ne olabilir! Yolları açık olsun.

İkinci sayımız diğer sayılarımızın nüvesi olsun, daim olsun.

Nermin Çakıroğlu Kılıç
Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni

NEYZEN PROF.DR. SÜLEYMAN ERGUNER RÖPORTAJI

“DER KAMIŞLIKTAN KESTİLER BENİ VERDİLER NEYZENİN NEFESİNE TERK ETTİLER BENİ”

Muhammed Öztürk: Muhterem Hocam; Ney ile başlayalım sohbetimize...Ney üfleme merakınız nasıl doğdu ve kimden öğrendiniz?

Süleyman Erguner:1957’de Fatih- Şehremini-Çapa’da doğdum. Neyle hemhal olmam doğuştan diyebiliriz... Rahmetli babam ve hocam Neyzen Ulvi Erguner (1924-1974), beş yaşımdayken benimle sohbet etmiş ve bant kaydı yapmış. Yıllar sonra bulduğum bu kayıтта Yahya Kemal’in Veda Gazeli olarak bilinen ve merhum büyükbabam Hafız, bestekâr ve neyzen Süleyman Erguner’in (1902-1953)bestesi olan Uşşak makamındaki Ömrün şu biten neşvesi tam olsun Erenler adlı eserini neyle icra etmeye çalışıyorum, tabii, beş yaşındaki çocuğun üflemeyle..Ben bu olayı hiç hatırlamıyordum. Bantı bulup dinleyince hayatımın en değerli hediyelerinden biri oldu.Bizim evde ney üflemek, su içmek yemek yemek gibi doğaldır. Hocam babam Ulvi Erguner esasen subaydı ve fakat o da babası üstadından aldığı ney meşkiyle çocuk yaşından itibaren ney üflemiş olup askerlikten önce neyzenliğiyle tanınırdı.

Hatta, 1950-1954 yıllarında subay olarak (üsteğmen-yüzbaşı) Ankara Sıhhiye Orduevi’nde görevliyken Ankara Radyosu’ndaki musiki programlarına neyzen olarak katılmıştır. 1964’te yarbay olarak emekli olan babam üç yıllık serbest, sözleşmeli sanatçı olarak radyoevinde çalışırken ve İstanbul’un musiki meclislerine, konserlere devam ederken 1967 yılında yoğun istek üzerine emekliliğini bırakarak TRT İstanbul Radyosu’na Türk Müziği (bugün terminolojik olarak bence yanlış olarak kullanılan Türk Sanat Müziği ve Türk Halk Müziği) müdürü olarak atandı. Bu dönemde on yaşındaydım ve babamı görerek, dinleyerek ve onunla müsait zamanlarında evde çalışarak meşkimi artırırken, lise dönemimde zaman zaman da radyoevine gider yapılan müthiş programları izlemeye çalışırdım. İlkokulda mehter musikisine de ilgi duyuyordum. Çapa İlkokulu’nun mehter takımında nakkareciydim ve marşları okurdum, törenlerde okulumuzu temsil ederdik, mehter kıyafetiyle dolaşmak ayrı bir gurur veriyordu bana. 1973’te, 16 yaşımdayken İstanbul’da yapılan Mevlevi Ayini’ne ilk defa neyzen olarak katıldım ve İsmail Dede Efendi’nin Bestenigar Mevlevi Âyin-i Şerifi’ni icra ettim.

Bundan tam bir yıl sonra 17 Kasım 1974'te hocamı, üstadımı, babamı Hakk'a uğurladık. Benim için her yönden büyük kayıp oldu, hocam ve babamı bu fani dünyada kaybetmek. Ancak, Mevlâna'nın dediği gibi, göçenler, ârif kişilerin, âşıkların gönlündedir lafzıyla kalbimde, gönlümde ve geriye kalan ney taksimlerinde yaşıyor. Üstadım. Elbette, rahmetli dedem Süleyman Erguner'in ney taksimleri, diğer icraları, besteleri kulağımızda. Üstadlarımı her dinleyişimde meşkime devam ediyorum. Dedem ve babam da elli yaşlarında vefat ettiler, büyük kayıp olmuş, ney ve musikimiz için. Babamın göçmesinden sonra, 17 Aralık 1974'te Konya Mevlâna Anma Şeb-i Arûs Törenleri'ne davet edildim ve orada dedemi ve babamı temsilen mutriptaneyzen olarak görev aldım. 1975'te TRT İstanbul Radyosu'nun açtığı sınavla radyo ney sanatçısı oldum ve aynı zamanda iktisat lisans öğrenimime başlamıştım. Bu çalışma ve öğrenim devam ederken 1976'da ülkemizde ilk açılan Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda üstadların ricasıyla öğrenci oldum ve ilk önce 1979'da konservatuvardan, 1981'de Marmara Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi'nden mezun oldum.

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner Arşivi

Dedesi Süleyman Erguner

Babası Ulvi Erguner

Mehter takımında Süleyman Erguner

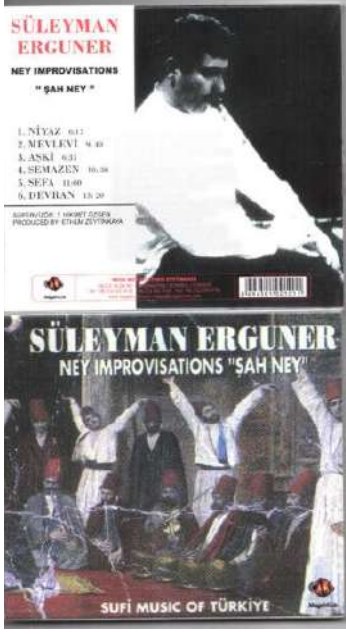
Türk musikisini sanat ve halk olarak ayırmak doğru değildir. Neyle Mozart da çalınabilir.

Ney üfleyince kendinizi görürsünüz.

Nefes ruhaniyetimizi yansıtır.

Tasavvufi anlamda ney bize bir yol gösterir.

1977'de İstanbul Belediye Konservatuvarı Türk Musikisi İcra Heyeti'nin de kadrolu sanatçısıydım aynı zamanda. Her on beş günde bir pazar günleri saat 11:00'de Harbiye Şehir Tiyatrosu'nda konserler veriyorduk ve çoğunlukla solist sanatçı olarak katılıyordum. 1979 yılında Devlet Konservatuvarı'nda ney ve Türk musikisi nazariyatı-solfeji öğretim görevlisi olarak göreve başladım. TRT'de ve İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda çalışıyordum. O günlerden bugüne en önemli hedeflerimden biri hatta başlıcası musikimizde dededen-toruna intikal ettiği bilinen 'Ney'de Erguner Tavrı'nı devam ettirme gayretimdir. Peki nedir bu tavır: Neyde dem seslerin ve tüm seslerin kuvvetli ve fosurtusuz çıkması, musikimizin perdelerinin, seslerinin tam âhenginde çıkması, makamların tam hakkıyla icra edilmesi, lüzumsuz geçkilerin olmaması, uzun ve davudi seslerle neyin üflenmesi, standart taksim nağmelerin olmadığı ve eskiden dergâhlarda, mevlevihanelerde üflenen ney olan "şah" neyin üflenmesi, yine eskiden beri var olan "pîr aşkıyla" üflenerek icrasıdır. Bu özellikleri itibarıyla, dedem Süleyman ve babam Ulvi Erguner, neyzenlikte kutuplarımdır, kutb-ı nâyilerimdir. Onların arşivlerdeki ney kayıtları benim için meşkin esasıdır, hemen hemen her gün onları dinlerim.

Muhammed Öztürk: Siz , babanız ve dedeniz Türkiye'nin ve hatta dünyanın en önde gelen, bilinen neyzenlerindensiniz. Bunun yanında çoğu kişinin tanıdığı Neyzen Tevfik hakkında neler söylemek istersiniz?

Süleyman Erguner: Toplumumuzda şairliği, hicivciliği (heccav) neyzenliğinden biraz öne çıkmış olsa da büyük bir neyzendir. Ruhundaki ani değişimler, neyzenliğine, ney üflemesine de yansımıştır. Makam geçkileri, kuvvetli sesleri, dem sesleri, ani hareketli nağmeleriyle farklı bir icra tarzı ortaya koymuştur. Ancak, neyzenlikteki ilk yıllarımda kendisine karşı negatif bir ön yargım vardı. Şiirlerinde dile getirdiği gibi ney ve meyi, musiki hayatında, yaşamında da bir arada tutuyor ve böylece tanınıyordu. Fakat onun hakkında duyduğum müthiş anlatılar, paraya pula önem vermemesi, kendisine verilen maddiyatı fakir fukaraya dağıtması gibi davranışları bu fikrimi değiştirdi. Hatta Sultan Reşat, kendisini dinler ve çok memnun olarak otuz Reşat altını hediye eder. Büyük bir miktar... Altınları alır fakat çok geçmeden Baltalimanı'nda rastladığı Bulgaristan'dan yeni gelen göçmenlerimize bütün altınları onların daha çok ihtiyacı var diye, hediye eder ve yine beş parasız İstanbul gecelerinin yolunu tutar. Onu, şair ve heccav olarak ele alırsak şiirdeki kudreti başına dert olmuştur, söyleyeceğini hiç çekinmez. Bu yüzden de başı dertte olmuş hapse dahi girmiştir. Fakat, onun bu özelliği kendisini toplum kahramanı yapmıştır. Bu yıl Cumhuriyetin 100. Yılı dolayısıyla neşredilecek kitaba, Dede Neyzen Süleyman Erguner, Neyzen Ulvi Erguner ve Neyzen Tevfik olmak üzere üç neyzen üstadın hayatlarını yazdım, yayınlanacak inşallah; Neyzen Tevfik'in çok saygı duyduğu üstadların başında Mehmet Âkif Ersoy, Hafız Sami, Hafız Ali Öztaylan ve Hafız, Bestekâr ve Neyzen Süleyman Erguner gelirdi. Rahmet olsun üstadlarımıza.

Muhammed Öztürk: Biz gençler olarak neden ney üfleyelim?

Süleyman Erguner: Aslında soruyu sorarken, cevabını vermiş oldun galiba. Bak, Hazreti Mevlâna, Mesnevî'sinin ilk beytinde ne diyor: Bişnev in ney, yani neyi dinleyin! Bendeniz de şöyle rica edeyim; Demiden in ney, yani üfleyin neyi. Esasen, ney bir kâş ve vatan-ı aslîyesinden keserek ayırıyorlar onu. Sonra dağılıyorlar, kötülükleri varsa yakıyorlar, yedi kapısını açıyorlar. Dünyaya getiriyorlar kâmil insanı, yani neyi. Onu neyzenin nefesine terk ediyorlar ve Hudâ, Hudâ diye feryad ediyor. Ney, hem musikimizi, hem dünyanın tüm seslerini, nağmelerini, bestelerini icra edecek güç ve yapıdadır. 1997'de Bursa Senfoni, 2008'de Berlin Filarmoni, 2014'te Cemal Reşit Rey Konser Salonu'nda İstanbul Senfoni Orkestrası'yla hem Avruğa müziğinden Bach, Debussy gibi bestecilerin hem Türk musikisi bestecilerinin eserlerini, ilahilerimizi ney ile icra ettiğimde dinleyenler bu müthiş yapıya, özelliğe şahit olmuşlardır. Bunun yanında, ney, sizsiniz, üflerken kendinizi görürsünüz, manevi anlamda size yol gösterir bu naçiz kâş.

Muhammed Öztürk: Biliyorsunuz ki edebiyata en yakın sanat dalı musikidir. Siz de bir neyzen olarak edebiyatla ilgilendiniz mi, bu ilginiz nasıldır?

Süleyman Erguner: Evet, Muhammed kardeşim. Musiki ve edebiyat ayrılmaz bir bütündür, bu dünyadaki tüm musiki ve edebi kültürler için de aynıdır. Özellikle, sözlü eserleri icra ederken önceleri anlayamadığım kelimeleri çözmek için lugata bakıyordum, malum musikimizin özellikle Osmanlı dönemindeki eserleri Arapça, Farsça ve Türkçe karışımındadır bu karışım 15. yüzyıldan sonra daha da artmıştır.

Bu bakımdan ya sözlüğe ya da babama veya diğer büyüklerimize soruyordum. Özellikle, merhum hoca İlhan Ayverdi üstadımızın bugün elimizde olan ve Kubbealtı Neşriyatı 'Kubbealtı Lugatı olarak yayınlanan sözlüğün 1975'ten sonra fiş düzenlemelerini yapıyordum, alfabetik olarak sıraya koyuyordum İlhan Hoca'nın yaptığı kelime kartlarını. Zaten bunu yapmamı kendisi çok istemişti. Allah rahmet eylesin kendisine, bu çalışmanın çok faydasını gördüm ve halen büyük hatırası olan bu *Misalli Büyük Türkçe Sözlük* (2005, üç cilt) müracaat ettiğim kaynaktır. Hatta, 1977'de İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Türk Dili Edebiyatı-Türkoloji bölümünü kazanmışım fakat İktisat lisansında üçüncü sınıfa geçtiğim için vazgeçtim, kaydolmadım. Daha sonra, İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda yardımcı doçent iken ve TRT 'de neyzen ve klasik koro ile tasavvuf musikisi korusu şefi olarak çalışırken, Marmara Ün. Sos. Bil. Enst., İlahiyat Fak. İslam Tarihi ve Sanatları Ana Bilim Dalı'nda 1988-1997 yıllarında yüksek lisans ve doktora yaptım. Sekiz yıl süren bu akademik çalışmamda edebiyat ve musikimizle, musikimizin tarihi kaynaklarıyla, dini ve tasavvufi metinlerle iç içe oldum.

Muhammed Öztürk: Medeniyet ve musiki ilişkisi hakkında ne söylemek istersiniz ve ney bu ilişkinin neresindedir?

Süleyman Erguner: Musiki evrenseldir. Her milletin musikisi evrensel olduğu gibi bizim musikimiz de evrenseldir. Bazıları, evrensel olmak için çok sesli müzik olmak gerekir diye yıllarca dayatmışlarsa da onlar da bunun böyle olmadığını görmüşlerdir. Bizim musikimiz, esas haliyle, asli haliyle evrenseldir, dünyanın tüm insanları çok etkilemiş ve kendi safına çekmiştir. Ne yazık ki 1934-1936 arasında radyoda yapım ve yayını yasaklanmıştır bu güzel musikimizin. Eylül 1936'dan sonra yasak kalkmışsa da klasik musiki milli eğitimde yerini alamamıştır. Lisans düzeyinde ilkokul olan Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı, ancak 1976'da açılabilmiştir. Ancak, son zamanlarda milli eğitimde ilkokuldan liseye kadar olan dönemde musikimizin öğretildiği, eserlerimizin meşk edildiğini görmek beni mutlu ediyor, zaten olması lazım gelen de budur. Ne yazık ki 'batı' denilen Avrupa müziğine özenme, kendi müzik değerlerimizin, emanetlerimizin göz ardı edilmesine sebep olmuştur bir dönem. Ancak şu anda da popüler müzik ve 'arabesk' denilen ama Arap ülkelerinde de olmayan bir durumla da karşı karşıyayız. Bunun yanında, iletişim teknolojisinin hızla gelişmesi, sosyal medya araçları bu gidişi, değişimi ve pop ve arabeski de hızla artırmakta, yaymaktadır.

Muhammed Öztürk: Öz geçmişinize baktığımızda TRT'de daire başkanı ve üniversitede hocalık yaptığınızı görüyoruz. Bu yıllarınızdan, çalışmalarınızdan neler anlatmak istersiniz?

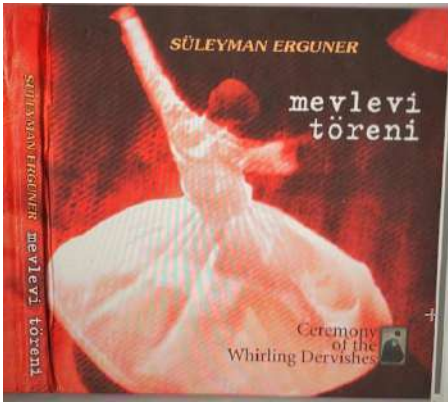
Süleyman Erguner: Evet, TRT'de 1975-2006 yıllarında çeşitli pozisyonlarda görev yaptım. Sözleşmeli ve kadrolu olarak devam ettim. Önce, neyzen sonra 1993'ten sonra TRT İstanbul Radyosu Klasik Türk Müziği Korusu ile Türk Tasavvuf Müziği Korusu'nun sınav kazanarak şefi oldum. Tasavvuf Müziği Korusu'nun şefi olmam da ayrı bir sevinç ve gururdur. Çünkü TRT'de 1968'de Ramazan ayında ilk defa iftar saatinde ilahileri neyiyle ve sözleriyle yayınlayan babam hocam ve radyonun müzik müdürü Ulvi Erguner'dir.

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner Arşivi

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner Arşivi

Hatta, bu programları yaptı diye kendisine soruşturma açılmış, mecburi izin verilmişti. Neyse ki kendisini gayet güzel savunarak görevine geri dönmüştür. Fakat, çok üzdü bu davranışlar üstadımı. Çok kişi, babamın bu sebepten kanser olduğunu söylediler. Elbette ki takdir-i ilâhi ama üzüntüsüne şahit olduğum için bazen ben de böyle düşünüyorum. Koca üstad, bir milletin dini-manevi musikisini icra etmenin ve yayımlamanın, Ramazan günü insanların oruç vaktinde ney eşliğinde ilahi dinlemesinin sakıncalı görülerek böyle bir tutum sergilenmesine çok üzülüyordu, kederi şahsi değildi sonunda emekli olurdu fakat halkımız mahrum kalacaktı, musiki kültürümüzü düşünüyordu. Sonunda, mücadele etti ve kazandı. Ben de onun izinde gidip yıllar sonra Tasavvuf Musikisi Korosu'nun resmi şefi olmuştum. Keşke görebilseydi üstadım.

TRT'nin sınavlı ve yönetmelik esasları çerçevesinde halâ iki koro şefinden biriyim. Diğeri de, üstad ses sanatkârı Mustafa Sağyaşar ağabey'dir. 2004'te TRT Müzik Dairesi Başkanı olarak atandım ve 2006'da emekli oldum. Halen, dört yıldır yazdığım radyo televizyon yayıncılığı konulu kitabım sonlandı ancak editör ve basım aşamasında bekliyoruz. 1960'lardan sonra hızla gelişen televizyon yayıncılığında TRT 'nin tv programlarını 1975'lerde Maçka Maden Fakültesi'ndeki televizyon stüdyosunda çekerdik. Esasen, ülkemizde önce İstanbul Teknik Üniversitesi'nin 1952'de kurduğu ve yayına geçtiği İTÜ Televizyonu vardı ve son döneminde Maçka Maden Fak.'den yayın yapardı. O sıralarda öğrenci olayları çoktu ve her programa endişe ile giderdik, olayların kavgaların arasında çekimlerimizi yapardık. TRT'de daire başkanı iken o tarihe kadar yapılmamış hedeflere ulaştım. Ülkemizin tüm bölgelerinde Türk Müziği-Halk müziği çocuk ve gençlik korolarını kurdum. Bunlar Ankara ve İstanbul dışında yaygın değildi. Arşiv çalışması başlattım ve TRT'nin İşitsel ve Görsel Arşiv Projesi'nin başlatarak arşivdeki bantları düzenleyerek albüm haline getirip halkımıza ulaştırmaya başladık. İlk yayımlanan albüm 'Uzun Havalar I-I-III'dür.

Bu albümden sonra emekli oldum ve bu proje benden sonra devam etti. Ankara'da iken Başkent Üniversitesi'nde müzikte yüksek lisans dersleri verdim. Emekli olduktan sonra Kadir Has Ün.'de, Beykent Ün.'de ve Okan Üniversitesi'nde hem müzik dalında hem de radyo televizyon programcılığı dalında lisans dersleri verdim. Müzik bilim ve icra dalında 2018'de doçent ünvanı aldım. Anadolu Üniversitesi, Radyo Televizyon Programcılığı'nı bitirdim (ön lisans). Elbette, yurt içi ve 1975'ten beri yurt dışında sayısını hatırlayamadığım birçok konserim oldu. Yayınladığım birçok albümüm var; Şah Ney (dünyada ilk şah ney albümü), Girift(dünyada ilk ses kaydı ve albüm, 2010 İBB Kültür A.Ş.), Tende Canım, Nefes, Hiçi Tasavvuftan Seçmeler, Anadolu Nefesi, Mevlevi Âyinleri, Mevlana, Ney'in Feryadı, Mevlevi Töreni, Nazar ve Mehmet Âkif Ersoy Şiirlerinden Bestelerim gibi birçok albümüm ve bestem vardır. 1997'de Türkiye Yazarlar Birliği'nin Yılın Sanatçısı Ödülü'nü, 2017'de Necmeddin Erbakan Platformu'nun ilk Sanat Ödülü'nü, MESAM Besteci Ödülü (2023) aldım. 2016'da Kültür Bakanlığı Somut Olmayan Kültür Mirasçısı olarak ilan edildim. Halen akademik çalışmalarım, derslerim, makale ve kitap, beste çalışmalarım sürmektedir. En son olarak hayalimdeki iki beste nasib oldu. Biri, Erenlere Tahmis (söz: Beşir Ayvazoğlu), diğeri de Türkiye'nin yeni yüzyılının ilk mevlevi âyini bestesi Şevkefza Mevlevi Âyin-i Şerifi'dir. Yunus Emre'nin "Nidem Elim Varmaz Yâre" adlı şiirini de nefes tarzında besteledim. Bu eseri sevgili arkadaşım güzel sesiyle Celal Sezer seslendirecek. İnşallah, bu eserlerimi icralarıyla topluma sunabilirim. 2023'te emekliliğime ara vererek İTÜ Türk Musikisi Devlet Konservatuarı'na profesör olarak atandım.

Muhammed Öztürk: Klasik müziğimizin ve enstrümanlarımızın geleceği hakkında endişe etmeli miyiz ve eserlerinizden bahsedebilir misiniz?

Süleyman Erguner: Bence endişe etmeye hiç gerek yok. Hemen hemen her gün benden ney dersi almak için talep geliyor. Emekli olduktan sonra ilk ney atölyesini hayata geçirdim. Gençlik yıllarımdan beri ney yapmayı çok sever ve yapardım. Özellikle Hatay- Samandağ kamışından ney yapardım. Yaklaşık altı yıl kadar atölyemde ney dersleri verdim, inanılmaz rağbet vardı ve yetişemiyordum. Zaten insanların ney üflemleri veya neyzen olmak isteyenlere yardım etmek için aklıma ney metodu hazırlayıp yayınlamayı koymuştum. Bu düşünceyle, özellikle ney hocası bulamayanlar için ilk metodumu 1986'da yayımladım. Kolay olmadı basmak, kimse yardım etmedi, destek vermedi. En sonunda arabamı sattım, kağıt alıp matbaanın parasını ödeyerek yayınladım ülkemizin ilk ney metodunu. Bu kitap, yurt dışında da çok ilgi gördü. Tam on altı yıl sonra 2002'de gelişmiş-değişmiş haliyle ve iki uygulama işitsel CD ile tekrar yayınladım. Allah rahmet eylesin, büyük sanayici merhum Hacı İbrahim Bodur büyüğüm kitaba destek verdi. Bu kitabın daha sonra 2007 baskısını yaptım. Bu baskıda babamın ney öğrencisi, mimar ve neyzen merhum Mehmet Erol Seviş ağabeyimin katkısı oldu, rahmetle anıyorum. Ancak, bu yeni baskıda, ney kültürü, neyin tarihi, neyin tasavvufi yönü, dedem ve babamın biyografileri, eserleri, 40 yıl kadar konservatuvarda verdiğim ney derslerim için hazırladığım ney temel üfleme ve makam alıştırmalarına yer verdim. Ayrıca, tüm tarihi detaylarıyla ney yapmayı, başpare yapmayı ölçüler vererek görsel olarak da anlattım. Zaten, 2002'de yayınlanan bu metodumdan sonra ney yapmak isteyenlerin çoğu bu metodu okudular ve atölyelerini açtılar. Bazıları bu hikayelerini bana gelip anlatıyorlar ve teşekkür ediyorlar. Bundan da memnun oluyorum, hem insanlar sevdikleri bir işi yapıp ekmeklerini kazanıyorlar hem de doğru ve kaliteli ney yapmaya çalışıyorlar. Şimdi, artık sayısını bilemeyeceğimiz birçok ney yapan kişi var. Hepsi faaliyetlerini sürdürdüklerine göre, açılan ney kurslarına göre durumu değerlendirirsek sonuç olumludur. Süleyman Erguner 'Ney Metod' adlı kitabı artık hem ülkemizde hem de dünyada özellikle aranılan ve çalışılan bir eser olmuştur. İnternetten kitabımı alıp İtalya'da, Fransa'da, Jamaika'da, Meksika'da, İsviçre'de velhasıl her ülkede neyzen olan veya amatör olarak ney üfleyen çok insan vardır. 'Ney Metod' kitabımın yanında Rauf Yekta Bey ve Türk Musiki Çalışmaları (2003) kitabım da ülkemiz ve dünyaca okunan bir müzikoloji kitabı olmuştur. Artık, ney ve diğer çalgılarımızla beraber Türk musikisi dünyanın her yerinde icra ve eğitimde yerini almıştır. Bu çok güzel ve artarak devamını diliyorum.

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner Arşivi

Neyzen, Prof. Dr. Süleyman Erguner Arşivi

MEHMET AKİF İNAN DOSYASI

Medeniyet bir milletin kabiliyetinin, gücünün asırlarca seferber olarak ortaya koyduğu “nev-i şahsına münhasır” bir maddi ve manevi değerler toplamıdır. Medeniyet bir millî deha işidir. Millî deha ise, malzemesini önce milletinden, onun medeniyetinden devşirir. Medeniyetin mimarı nasıl insansa, insanın dehası da mensup olduğu milletin medeniyeti ile orantılıdır. Kendi manasına uygun bir medeniyet ortamı bulamayan insan veya nesilden dâhiler yetişmesi imkânsızdır

12 Temmuz 1940'ta doğan Türk şairimiz aynı zamanda öğretmenlik, yazarlık ve araştırmacılık gibi çalışmalarda bulunmuştur.1958 yılında Urfa Lisesinden Maraş Lisesine sürgün edilmiş, aynı yıl içerisinde bir grup arkadaşıyla Derya Gazetesini çıkarmıştır.Bir yıl sonra Maraş Lisesi'den mezun oldu, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümüne kaydolmuştur.

İki yıl sonra okulu bıraktı ve 1962 yılında geri döndü,1972 yılında mezun oldu.1969'da Nuri Pakdil ile birlikte Edebiyat Dergisi'ni kurdu.1977-1980 yıllarında Gazi Eğitim Enstitüsü'nde edebiyat öğretmenliği yaptı.16 Ocak 2000 yılında Urfa'da vefat etmiştir.

Mescid-i Aksa'yı gördüm düşümde
Götür Müslüman'a selam diyordu.
Dayanamıyorum bu ayrılığa
Kucaklasın beni İslam diyordu.

Mehmet Akif İnan

EDEBİ ŞAHSİYETİ

Şairin kendi ifadesiyle

Divan şiirinin etkisinde aruzla gazel ve rubailer yazmaktaydım. Giderek kendimde bazı yenileşmeler oldu. Heceye yöneldim. Bu sefer de Halk şiirinin bazı örneklerini tanıdım, benimsedim ve halk şiiri ile Divan şiirinin ortalaması bir anlayışı modern örneklere kavuşturmaya çalışan bir tutum sürdürdüm. Bu dönemin şiirleri, o dönemin birçok sanat ve edebiyat dergilerinde yer aldı. Ve ben maalesef sonradan tamamen değiştirmiş olduğum bu anlayışın örneklerini ortaya koyarak edebiyat dünyasında göründüm. Bu görünüş benim hakkımda bazı çevrelerce bir kanaat oluşturmuştu; ben o kanaati, 1970'lere doğru tamamen değiştiren yeni şiir ortaya koymakla gidermeye çalıştım ve gidermeye katkısı olsun diye de yeni anlayışımın kuramını ifade eden yazılar yazdım.

Benim şiirim, Divan şiiri kültürünü almış ve o şiiri ayrıntılarına kadar tanımaya çabalayışın kişide oluşturduğu estetik kurgu ile yola çıkılarak, ama tamamen değişik imajlarla örülü ve o eski şiirimizle arasında hiçbir taklit unsuru taşımayan bir şiir. Benim bir beytimi gösteremezsiniz ki içerisinde Fuzûlî'yi, Bakî'yi, Nedim'i uzaktan andıran, hatırlatan bir söyleyiş olsun. Demek ki ben mesela bir şiir oluştururken eski şiire yenik düşenlerden olmamaya çalıştım ve eski şiiri de kendi şiirine kaynak sayıp da, kaynak gösterip de tamamen indî bir şiir oluşturanlar gibi de olmadım

*Göçebe ömrümü bağla zamana
Dağılsun içimin karıncaları
Bir uyku bölmezse anılarımı
Korkarım çıldırır bu hayal beni*

Sanatçıyı toplumun temsilcisi, şahidi ve yansıtıcısı olarak gördüğü için ona ahlaki bir sorumluluk da yükler. Çünkü o uygarlığın bizatihi inşa edicisidir. Bunu bir hammadde olarak toplumdan aldığı kaynakları devşirip ve geleceğe götürerek gerçekleştirir. Bu anlamda sanatkar geleneğin hem taşıyıcısı hem de yenileyicisidir. Eğer sanatçılar bu yenileme sorumluluğunu yerine getiremezse gelenek yok olmaya mahkûm olur.

Gelenekten ilham alan bir yenilik ya da yeniliği ihtiva eden bir gelenek anlayışıyla şiirler yazan İnan, Divan şiiri geleneğini çağın şiir anlayışıyla buluşturarak geleneği ihmal ve tekrar etmeyen yeni ve özgün bir şiir ortaya koymaya çalışmıştır. O, "Divan şiiri nazım biçimini, hece veznini ve halk şiirini bir arada kullanma başarısını göstermiştir. Onun şiiri, bu yönüyle klasik şiirin üslup hususiyetini ve ifade kudretini modern zamana taşıyan bir şiir özelliği taşımaktadır." Geleneği kalıplaşmış bir bütün olmaktan ziyade değişerek devam eden bir kültürel öz olarak algılamıştır. O bu bakış açısıyla geleneğe modern zamanlarda da yaşayabilme imkânını sunmuş böylece gelenekle içinde yaşadığı çağ arasında bir köprü vazifesi görmüştür.

KAVANOZ'DA MİNYATÜR

Minyatür denildiğinde, genellikle elyazması eserlere konu anlatımında yardımcı olan, görsel olarak açıklayıcı mahiyetteki resimler kastedilmektedir. Osmanlı'da nakış ya da tasvir olarak ifade edilen bu resimler, geleneksel olarak perspektiften arınmış, anatomik oranlara uyulmamış, ışık ve gölge oyunları ile resme derinlik kazandırılmamış bir üslûpta yapılır. Tarih içinde Budizm, Manihenezm ve İslâm'dan etkilenen Türk'lerde, elyazması kitaplarının içini süsleme geleneği vardı.

Süsleme geleneği minyatürü doğurdu Uygurlardan itibaren Akkoyunlular, Karakoyunlular, Timur ve Safevîler döneminde gelişen minyatür, Osmanlı'da da kendine has bir üslûpta gelişmiştir.

Kitapları süsleme işi pahalı bir sanattır. Bu nedenle nakkaşlar maddî bir desteğe sahip olduklarında bu işe devam edebilirler. Devletin büyüklük ve zenginlik açısından ulaştığı zirve, aynı zamanda üretilen sanat eserlerinin sayısı bakımından da bir zirvedir. Osmanlı'da minyatür sarayın himayesi altında gelişme göstermiştir. Saraya çalışan sanatçılarla zanaatkârların toplandığı ve yetiştiği ehl-i hiref içinde bulunan minyatür sanatçıları (musavvirler) nakışhanede bu sanatın Osmanlı'ya has bir üslûbunu ve bu üslûba ait şaheserleri üretmişlerdir.

Levni

Asıl adı Abdülcelil Çelebi olan Levnî, XVII. yüzyıl sonlarında Edirne’de doğmuş ve İstanbul’a geldikten sonra bir nakkaş ustasının yanına çırak olarak girmiştir. Nakkaşhânedede eğitim alıp mezun olduktan sonra tezhip ve saz işlemeye başlamış, sonra minyatüre yönelmiştir. Eserlerini tarihimizde Lâle Devri diye anılan savaşı ve eğlence ile dolu olan bir dönem içinde veren minyatür ustası, 1732 yılında İstanbul’da vefat etmiş ve Otakçılar Camii yanındaki Sedirler Tekkesi’ne gömülmüştür. Levnî’nin aruz ve hece vezni ile şiirler yazdığı da bilinmektedir. Kullandığı Levnî mahlası çok yönlü, renkli anlamına gelmektedir. Çalışmalarında kendisinden önceki ustaları izlemekle beraber, kendine has üslubunu da geliştirerek Lâle Devri’nin şaheserleri sayılan eserlerini üretmiştir. III. Ahmed’in dört oğlunun 1720’de yapılan sünnet düğününü anlatan Surnâme-i Vehbî’ye yaptığı minyatürlerinde, Osmanlı’nın siyasal ve toplumsal yapısında mevcut olan birçok öğeyi de görsel olarak sunarak belgelemiş, insanları kıyafetlerinin yanı sıra değerleri ile birlikte yansıtmayı başarmıştır.

Sanatçının döneminden ve etkilenmelerinden bahsederken, Batıda Rönesans ve Reform süreçlerinden etkilenmiş, Batı kültürüne mensup bir sanatçı olan Jean-Baptiste van Mour’un da Levnî ile aynı dönemde İstanbul’da saray çevresini ve günlük yaşamı resmetmekte olduğunu belirtmeliyiz. İki farklı kaynaktan beslenmiş olan iki sanatçının tanıştığı ve birbirlerini etkilediği şüphesizdir. Fakat Levnî, klasik minyatür geleneğinden uzaklaşmamış, Osmanlı minyatürünün geleneksel çizgisini devam ettirip minyatür üslûbuna yeni ifade biçimleri kazandırmıştır.

marcel proust üzerine

Fransa için

Proust

nasıl

yazıyor

tanpınar

yakup kadri

proust

KAVANOZ SAYI II
2024

YAZARLIK ATÖLYESİ

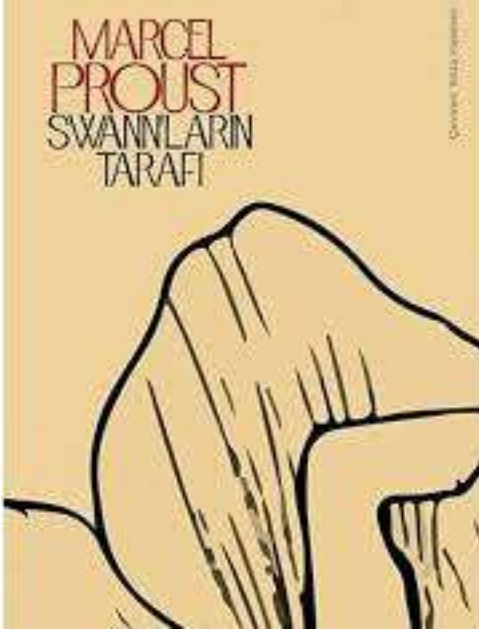
neden proust

Neden Marcel Proust ?

Fransız yazarın bizim üzerimizdeki etkisinin büyüklüğü sebebiyle

Proust

Onu bizimle tanıştıran Yakup Kadri Karaosmanoğlu oldu ilk çeviriyi o yapmıştır. Bu dev romanın (Kayıp Zamanın İzinde) birinci cildi olan Du Côte de chez Swann'ı, Swann'ların Semtinden başlığıyla, 1945'de Nasuhi Baydar, yine birinci cildin ilk bölümünü Combray başlığıyla, ikinci bölümünü 1961'de Tahsin Yücel Swann'ın Aşkı ile dilimize çevrilmiştir. Yakup Kadri'nin Sodom Gomore adlı romanı ile Proust'un Sodom Gomore romanlarının ad ve içerik olarak aynı olması dikkat çekicidir. Ahmet Hamdi Tanpınar ise Proust'tan en çok etkilenen yazar oldu. Nasıl modern roman denince akla Proust geliyorsa Tanpınar da bugün edebiyatımızda modern yazma hususunda önemli bir yazardır hangi yazara "kimi okursunuz" diye sorsak Tanpınar okumak geçerli ve gururlu bir cevap olarak karşımıza çıkar.

Bizi de etkisinde bırakan Proust kendi memleketinde nerde durur kısmını irdelersek anlaşılmayarak başladı yazı hayatına. Öyle ki yazdığı romanını kimse basmak istemedi bizim de tanıdığımız meşhur Fransız yazar Andre Gide bile "Ne bu böyle hiçbir şey anlamadım olay yok diyerek" Proust'u geri çevirmiştir. Modern romanın anlaşılması epey bir zaman alacaktır.

Daha sonra anlaşılan yazar eserlerini daha doğrusu romanının ilk cildini kendisi bastırır. Yazar zengin ve soylu bir ailenin çocuğudur bu sosyal sınıf özelliği de romanlarında karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla kendi eserini bastırabilmiştir. Kimse okumaz eserini sadece arkadaşları beğenilerini sunar.1914'te savaşın patlak vermesiyle uzun süre kendine gömülür ciltler sürecektir romanını yazmaya devam eder. İkinci Dünya savaşının çıkması ile de sessizce yazma süreci devam eder eleştirmenlerin çok sonra 1950'den sonra tanıyacağı bu entelektüel yazar bugün bile anlaşılmaya çalışılıyor. Ölüm anına kadar yazma sürecini devam ettiren ve hayatındaki tek mutluluğunun yazmak olduğunu söyleyen yazar eleştirmelerin doğru

yorumlarına ihtiyaç duyuyor.

proust ve zola

Proust roman yazma tekniklerindeki devrimleri ile edebiyat dünyasına deli saçması olarak gelse de psikolojik romanın bütün metodlarını yenilemiştir. Psikolojinin bir yazarın sağ kolu olduğu benzetmesini yapsak yanlış olmaz. Klasik tekniklerin yıkıldığı çağ koşullarına yön vermek de Proust'un yapacağı iştir yazar bu potansiyele sahiptir. Yazar olmanın yanı sıra gerçek bir aydın olmanın getireceği sorumlulukları dönemi Fransa'sında alır yazarımız. Siyasi hayatın içinde yer alır, demokrasi hareketlerinde konumu demokrasiden ve özgürlükten yana olmuştur. Filmi de yapılan Dreyfus olayında hapse giren çağdaşı Emile Zola'nın safında yer alır.

Proust okurken ilk yaşayacağımız duygu şaşkınlık olur yazarın zaman ve bilinç kavramları üzerindeki oynamaları daha doğrusu bu kavramları yetkin bir şekilde işliyor olmasının hayretini yaşarız. Bu kavramlar Tanpınar'da da karşımıza çıkar dolayısıyla bir esinlenme mümkün müdür haliyle evet.

İyi bir okuyucu olmak iyileri okumakla başlar. Proust veya Tanpınar okumak kolay bir okuma ritüeli değildir elbette ama varılacak bir nokta, nihayet edilecek bir mevkiye buldukları su götürmez bir gerçektir. Üstelik asılları dururken suretlerle uğraşmanın akla sığacak, mantıkla uzlaşacak bir durumu olamaz.

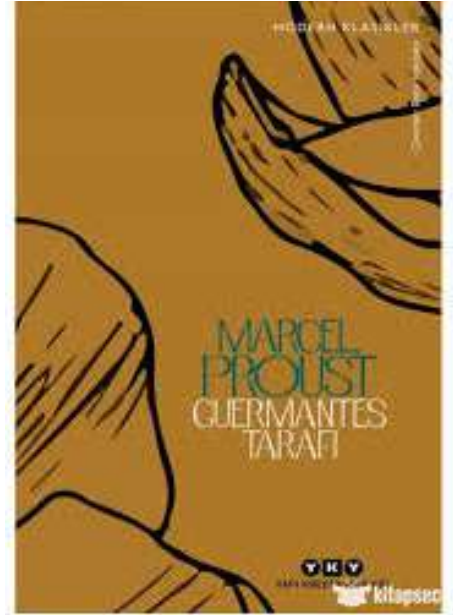

proust ve tanpınar

Proust'un "Kayıp Zamanın İzinde" serisi ne anlatıyor?

Geçmişini anlatıyor. Kendi ifadesi ile zihin tarafından banyo edilen anıları ...bu hafıza yazarın zihin sürecinden geçerek yeniden kurguluyor geçmiş çocukluk yeniden yazılıyor. "Geçmiş hatırlama gayretimiz nafile, zihnimizin bütün çabaları boşunadır. Geçmiş, zihnin hakimiyet alanının, kavrayış gücünün dışında bir yerde, hiç ihtimal vermediğimiz bir nesnenin (bu nesnenin bize yaşatacağı duygunun) içinde gizlidir. Bu nesneye ölmeden önce rastlayıp rastlamamamız ise tesadüfe bağlıdır." (Swann'ların Tarafı s.50) diyor yazar.

Her şey yazarın çayına batırıldığı madenle başlar. Bu anı, bütün bir çocukluğu gözümüzün önüne serer. Bitmeyen bir çocukluk. Onun gözüyle Paris'i gezeriz bütün tarihi, resmi, mimariyi... Fransız sanatına dair her şeyi öğreniriz öyle ki bu gezilen yerleri devamlı olarak internette arayıp neresi acaba diye merak ederiz. Aynı durum Tanpınar'ın Huzur romanında da var.

'Swanların Tarafı" adlı eserde geçen bir müzik parçası bizim edebiyatçılarımız arasında bile "Bulabildiniz mi eseri diye" diyaloglara vesile olur "Vinteuil sonatı " adlı eserin andante bölümü. Müziğin yazarın hayatındaki yeri çok büyük yazarın duygu dünyasını kim bilebilir.

Güçlü betimlemeler kullanan yazar uzun uzadıya betimlediği her şeyi haliyle uzun cümleler ve paragraflar şeklinde bize sunar. Aynı durumu Tanpınar'da da görürüz. Hayranlıkla pür dikkat okunan Tanpınar da bizde Proust etkisi yaratır.

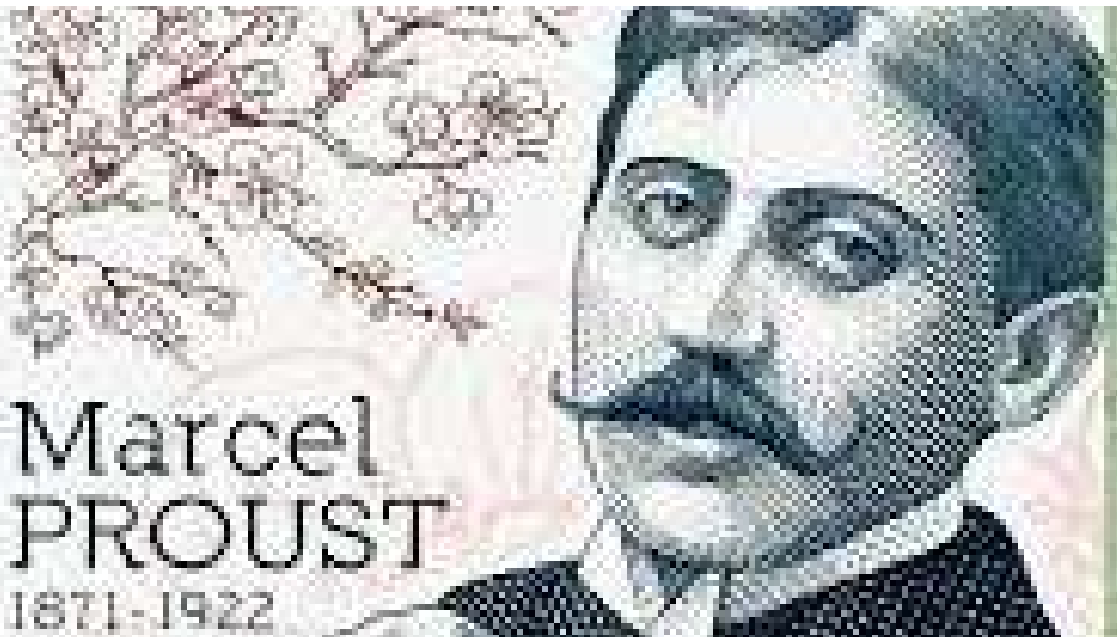
Zamanı yeniden yaratma, disipline etme noktası da bu iki yazarın ortak özelliği olarak karşımıza çıkar. Sadece Tanpınar bugünden dönüşler yaparak bizi gezintiye çıkarır özellikle "Huzur " romanında. Yani zaman yekpare bir akış gösterir.

Musiki bu iki yazar için önemlidir. Bunun yanı sıra diğer bütün sanatsal kavramlar her iki yazar tarafından kullanılır. Olaydan ziyade betimlemenin ruhsal tahlilin ve monologların yer aldığı eserler karşımıza çıkar. Biz de okurken şaşırtıcı bir olaydan ziyade bir akışa kapılmak, ruhu okşayan kelimelerle başka bir dünyaya girmek için bu yazarları okuruz. Sanata tanık olmak için ki sanat hiç kolay, gelişigüzel bir ilham silsilesi değildir. Yazarın iğneyle kuyu kazarcasına ilmek ilmek metni dokuması gerekir bu da büyük bir emek ve birikimdir.

İyi bir eser başka eserlere kapı açar. Kimi okursak o bizim belleğimiz, zihin haritamız, bakış açımız olur.

Proust'un okuma üzerine fikrini alarak noktayı koyalım.

"Okuma, insanların en bilgesiyle bile olsa, bir konuşmaya indirgenemez; bir kitapla bir dost arasındaki asıl farklılık, bilgeliklerinin büyüklüğündeki farklılık değil, onlarla iletişim kurma biçimidir; okuma konuşmanın tersine, yalnızlığımızı sürdürürken, yani yalnızken sahip olunan ve konuşunca çabucak dağılan entelektüel güçten yararlanmaya devam ederek, esinlere açık olmaya ve zekanın kendi kendisi üzerindeki çalışmasını bütünüyle verimli kılmaya devam ederek her birimizin önceden iletilmiş bir başka düşünceyi edinmesidir."

bir düşün...

özgür müyüz?

Seçimler... Basit düşünülduğünde ne de hoş şeyler. Evet basit anlamdaki seçim özgürlüğüne ben de katılıyorum. İki yol var sen de bunlardan, değerlerinin ve önceliklerinin kâr zarar hesabını yaparak sana göre faydalı olanı seçiyorsun. Bazen burada süper ego gibi etkenler de dâhil oluyor. Bir sorun yokmuş gibi görünüyor bu noktaya kadar. Peki sorun olan ne? Jean Paul Sartre “Özgürlüğe mahkumuz” der. Peki size bizzat bu seçim özgürlüğünün insanı bir varoluş sancısına sürüklediğini söylesem? Hayata yeni yeni adım atan birini veya bundan önce hiç kendi önceliklerine ve değerlerine kafa yormamış birini düşünelim. Bugüne kadar değerim, önceliğim dediği şeylerin aslında hiçbirinin kendi seçtiği şeyler olmadığını, çevrenin veya otoritenin ondan istediği şeyler olduğunun farkına varıyor. Boşluğa düşüyor. Neyi nasıl yapmalıyım? Bu yaptığım şeyi neden böyle yaptım? Önceliklerimi ve değerlerimi nasıl oluşturmalıyım? Şu görüş de mantıklı bu da peki hakikat ne? Hakikat var mı ki? Birçok soru... Sizi dipsiz kuyulara, buhranlara sürükleyecek sorular... O noktada insan içten içe şunu söyler “Artık birisi bana mutlak doğrunun ne olduğunu söylesin!” İnsan bu çıkmazda tam olarak ne yapmalı? Benim de kesin bir cevabım olmadığını belirtmeliyim. Sadece yola devam ediyorum işte, düşe kalka tutuna tutuna...

Bize başka birinin doğruları söyleme olasılığına geri dönelim. Aslında en başta tam olarak burada değil miydik? Evet başka birileri bize bunları sunmuştu ve biz de kabul etmiştik. Fakat o noktada sorguladı insan ve fark etti. Bu sancıları da zaten hep varlığımızın getirdiği şuur, farkındalık yüzünden çektik. Belki burada kilit nokta insanın özgürlüğünden öte farkındalığıdır. Aslında ikisi de. İnsan farkındalık sahibi olduğu için seçimler yapabilir. Seçimler yapabildiği için farkındalık sahibidir. Farkındalık kimi zaman zihinde nihilist kargaların sinir bozucu ötüşlerini yankılatsa da bir açıdan insanı insan yapan şeydir. Kimi zaman büyük düşümlere neden olsa da yolda olmak her şeye rağmen çok güzel. Ve bir kere sorguladığınızda artık bunun dönüşü yok. Doğru cevabı bulabilir miyim, bilmiyorum ama yolda düşündüğüm fikirler, hissettiğim yoğun duygular, gördüğüm güzellikler hatta bunları somut olarak bir yere aktarabilme büyüsüne değer. Demem o ki farkındalık ve özgürlük korkutucu da olsa bu hayatın bizzat kendisi.

Sokrates'in de dediği gibi
“Sorgulanmamış bir hayat yaşanmaya
değmez”.

Zeynepso Alp

osman hamdi bey tablosu

Kavanoz Şiir Okuyor

"Biz bülbül-i muhrik-dem-i gülzâr-ı firâkız,
Âteş kesilür geçse sabâ gülşenimizden

u.selim

Lâle-hadler yine gülşende neler etmediler
Servi yürütmediler goncayı söyletmediler

Taşradan geldi çemen mülkine bigâne dürür
Devr- i gül sohbetine lâleyi iletmediler

Âdet-i hûblarun cevr-ü cefâdur amma
Bana etdiklerini kimselere etmediler

necati

ibrahim çallı tablosu

Tedbirini terkeyle takdir hüda'nındır
Sen yoksun o benlikler hep vehm ü gümanındır

şeyh galip

Şikâyet kılma zulmünden nazar kıl ol hat'ü'hâle.

Ki bitmez bu çemende hârsuz gül dâğsuz lâle. *hayali*

ibrahim çallı tablosu

hikmet onat tablosu

Esdikçe bâd-ı subh perîşânsın ey gönül
Benzer esîr-i turra-i cânânsın ey gönül

Güllü dîbâ giydin ammâ korkarım âzâr eder
Nâzenînim sâye-i hâr-ı gül-i dîbâ seni

Gülüm şöyle gülüm böyle demektir yâre mu'tâdım
Seni ey gül sever cânım ki cânâne hitâbımsın *nedim*

feyhaman duran tablosu

Nadanlar eder sohbet-i nadanla telezzüz
Divanelerin hemdemi divane gerektir

ziya paşa

Bâğ-ı dehrin hem hazânın hem bahârın görmüşüz
Biz neşâtın da gâmın da rûzgârın görmüşüz

Çok da mağrûr olma kim meyhâne-i ikbâlde
Biz hezârân mest-i mağrûrun humârın görmüşüz
nabi

şeker ahmet paşa tablosu

Fuzûlî rind-i şeydâdır, hemîşe halka rüsvâdır
Sorun kim bu ne sevdâdır bu sevdâdan usanmaz mı..

fuzuli

Ettik o kadar ref'-i taayyün ki Neşatî
Ayîne-i pür-tâb-ı mücellâda nihânız

neşati

Tûtî-i mu'cize-güyem ne desem lâf değil
Çarh ile söyleşemem âyînesi sâf değil

Ehl-i dildir diyemem sînesi sâf olmayana
Ehl-i dil birbirini bilmemek insâf değil

nefi

Süzme çeşmin gelmesin müjgân müjgân üstüne
Urma zahm-ı sîneme peykân peykân üstüne
Rîze-i elmâs eker her açtığı zahma o şûh
Lûtfu var olsun eder ihsân ihsân üstüne
Dilde gam var şimdilik lûtfeyle gelme ey sürûr
Olamaz bir hânede mihmân mihmân üstüne

rasih

Baş eğmezüz edâniye dînyâ-yı dîn için / Allahadur tevekülümüz, itimadımız.”
baki

KAVANOZDA MÜZİK

Tuğçe ÖZKAYA

Yaklaşık bir yıldır klasik gitar çalıyorum, uzun zamandır gitar çalmayı istiyordum Bir enstürmanla uğraşmak benim özgüvenimi yerine getirdi. Başka bir enstürman çalacak olsam bu mean olurdu çünkü kemanın sesinin çok huzur verici ve rahatlatıcı olduğunu düşünüyorum. Bir enstürmanla uğraşmak isteyenlere tavsiyelerim korkmayın kendinize güvenin, her şey istemekle alakalı istedikten sonra gerisi çok kolay. Size uygun, size iyi gelen enstürmanı seçip istikrarlı bir şekilde öğrenmelisiniz.

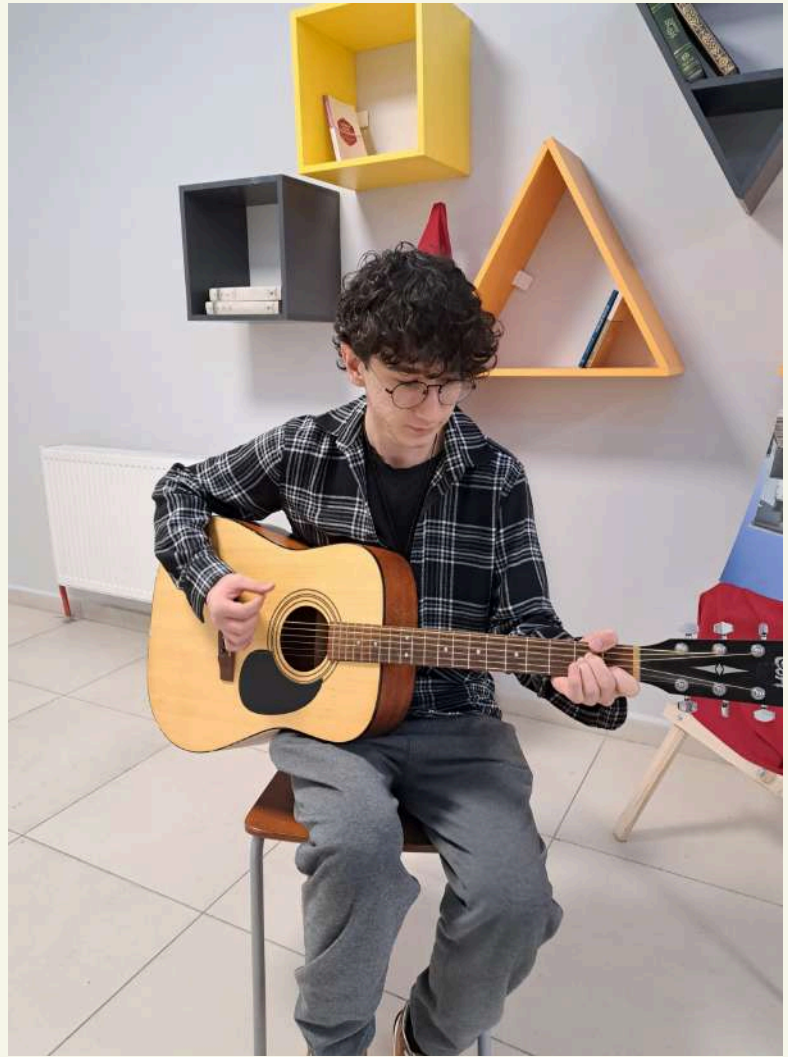
Şevval Dila TUNCA

6 ay önce elektro gitar çalmaya başladım. Çalmak bana iyi geliyor. Bu zamanla bir ihtiyaç haline geldi enstürmanla uğraşmak bana sorunlarımla başa çıkabilme gücü ve mutluluk verdi. Enstürman çalmaya başlamak isteyenlere tavsiyem ise bana iyi geldiği gibi sizlere de iyi geleceği düşüncesidir. Bence herkes en az bir enstürman çalabilmeli. Başka bir müzik aleti çalmak istesem bas gitarı olurdu. Elektro gitar çalmamın nedeni ise ilk başta klasik gitarla başladım fakat sesi çok sade geldi bu yüzden elektro gitar tercih ettim.

Zahit KARAGÖZ

Sekiz yıldır piyano çalıyorum. Piyano çalmaya ilkokulda öğretmenimin yönlendirmesiyle karar verdim. Piyano çalmak beni ruhen ve nezaketen saygın biri kıldı. Başka bir enstürman çalacak olsaydım gitar çalmak isterdim. Bir enstürman çalmak isteyenlere tavsiyem kendilerini geliştirmek için önce bir kursa yazılmaları.

Yusuf Emir KARAKAYA

Pandemiyle beraber can sıkıntısıyla başladım herkesin evinde bir tane klasik gitar vardır çoğunlukla, bizim evimizde de vardı. Onunla beraber başladım. Çala çala benimsedim bu enstürmanı. Benim için vazgeçilmez bir hale geldi. Benim içimdeki boşluğu kapattı. En kötü zamanlarımda yanımda oldu. Bu bir alışkanlık oldu. Kötü zamanlarımda beni destekleyen bir arkadaş oldu, bu yüzden de en iyi arkadaşım oldu. Saatlerimi gitar çalmaya ayırdım bu yüzden gitar çalmayı seviyorum.

TÜRK KADIN YAZARLARIMIZ

YAŞAR NEZİHE

1896 ile 1953 yılları arasında, dönemin aktif edebiyatçılarından, şiirler yayımladı. Eserlerinde yoksul ve zorlu çocukluğu, aşkları ve evlilikleri gibi hayatından temaları konu aldı. Eserlerinde yaşadığı yoksulluğu dile getirmesi ve çeşitli grev ve işçi hareketlerini desteklemesinden ötürü toplumcu bir şair olarak da tanındı. Edebi kimliğinin yanında hayat hikâyesi ve aykırı kimliğiyle, dönemin kadın şairleri arasında farklı bir yer buldu. Aydınlık dergisinin 1923 yılı Haziran sayısında yayınlanan şiiri, 1 Mayıs İşçi ve Emekçiler Bayramı ile ilgili ilk Türkçe şiir olarak kabul edilir.

ŞÜKÜFE NİHAL

Türkiye'nin önemli toplumsal değişimler geçirdiği bir dönem olan 1919-1960 yılları arasında şiir, öykü ve romanlar yayımlamış bir edebiyatçıdır. 1919'da Darülfünun'un Edebiyat Fakültesi Coğrafya Bölümü'nü bitirerek "Türkiye'de Darülfünun'dan mezun ilk kadın" unvanının sahibi olmuştur. 15 Haziran 1923'te Nezihe Muhittin ile birlikte Kadınlar Halk Fırkası'nın kuruluşuna katılan Şüküfe Nihal, ilk kadın partisinin genel sekreterliği görevini yürütmüş ve kadınların seçme ve seçilme hakları konusunda verdikleri mücadelenin başında yer alan ilk isimlerden olmuştur. Coğrafya öğretmenliği ve Nişantaşı, Kandilli ve Kadıköy Kız Liselerinde edebiyat öğretmenliği görevlerini sürdürdü. Bir yandan da edebî yaşamı devam eden Şüküfe Hanım; 1927'de yayımladığı "Hazan Rüzgarları"ndaki şiirlerinde aruz vezni bırakıp hece ölçüsünü kullandı. Kadın, yurt sorunları ve aşk konularını işledi. Şiirlerinin yanı sıra öyküler ve romanlar kaleme aldı.

Müdafaa-yı Hukuk-ı Nisvan ve Asri Kadınlar Derneği gibi Birçok kadın derneğinde aktif görev alan sanatçı; Türkiye'de kadın özgürlüğünün ilk temsilcileri ve savunucularından birisidir.

LEYLA SAZ

Osmanlı İmparatorluğu'nun son dönemi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk yıllarına tanıklık etmiş, bu dönemde yaşanan kültürel geçiş sürecini eserlerine yansıtmış şair ve bestekardır. Osmanlı harem hayatını ve İmparatorluğun son döneminde kadınların yaşamını anlatan anıları değişik dillere çevrilip ilgi görmüştür. "Yaslı gittim şen geldim" dizesiyle başlayan ünlü marşın ve "Seni sevda çiçeğim, tac-ı serim" (hicaz) gibi şarkıların bestecisidir. Şiir yazmaya 14 yaşında başlamış olan Leyla Hanım, Fıtnat Hanım ile birlikte dönemin mecmualarında açık imzası görülen ilk kadın şairlerdendir. Divan geleneğini takip ederek yazdığı şiirlerinin toplanabilen kısmı ilk kez 1928'de 'Solmuş Çiçekler' ismiyle yayımlanmıştır. Esere ünlü şair Abdülhak Hamit Tarhan bir önsöz yazmıştır. Klasik Osmanlı şiirlerinin yanı sıra sadeleştirilmiş bir Türkçe ile yazılmış şiirler de kaleme almıştır.

FATMA ALİYE TOPUZ

İlk Türk kadın romancı olan Fatma Aliye Hanım tarihçi A. met Cevdet Paşa'nın kızıdır. Kadın hakları konusundaki söylemleri ile ülkedeki kadın hakları mücadelesini başlatmıştır. Fatma Aliye Topuz 1892 yılında yayınlanan "Muhaderat" isimli ilk romanında kadının problemlerini cesurca ele almıştır. İyi derecede Fransızca bilmektedir.

Edebi hayatı 1889 yılında George Ohnet' in Volonté adlı romanını Meram ismiyle çevirmesi ile başlamıştır. Bu başarısıyla babasının dikkatini çeken Fatma Aliye Hanım, kendisinden ders almaya ve kendisi ile fikir tartışmaları yapma olanağına kavuşmuştur. Gösterdiği çabalar dönemin ünlü yazarı Ahmed Mithat Efendi tarafından övülmüş ve yazar kendisini manevi kızı kabul etmiştir.

Esila Ünal

Ö M R E B E D E L

Veda ettiğimiz gündeğim hala,
Kolay vazgeçemiyor insan,
Hala yanımdaymışsın gibi
Yaşıyorum bu savrulan hayatımı.

Tozlanmış anı kutusunun içinde,
Kaç tane mektup, kaç tane fotoğraf.
Mektupları açıp okumak istiyorum ama
Fotoğraftaki gülüşünde takılı kalıyorum.

Yeni doğan güneşin aydınlattığı,
Kehribar renkli gözlerin,
Yeni uyandığını gösteren dağınık saçların,
Bir ömre bedel o gülüşün...

Sararmış anılar canlanıyor kafamda,
Gözlerim doluyor yeniden
Hem ağlayıp hem gülerek okuyorum.
Ve yeniden hatırlıyorum,
Ruhu ezip geçen hatıraları...

Betül Sena Ünsal

ŞEHİTLER

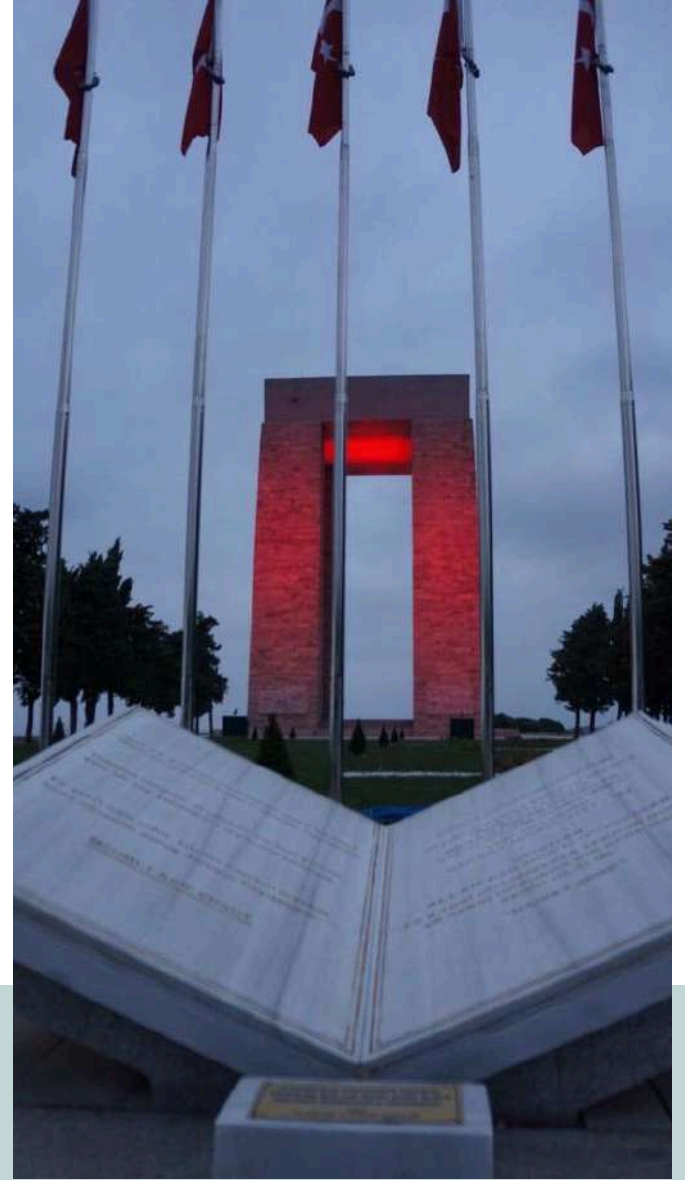
Vatan için toprağa düşen kahramanlar,
Şerefe yürüdüler ölümün meydanlarında,
Gönüllerde yaşayan sonsuz kahramanlar.

Bayrak için ezan için can veren,
Toprağa düşen her bir yiğit,
Vatan toprağını sulayan al kanlarıyla,
Şehitler, en büyük gururumuz oldular

Gözlerde yaş, gönüllerde sonsuz özlem,
Şehitler, adlarıyla dolaşır her bir dem,
Dualarla anılan, unutulmayan,
Vatanın bekçileri, milletin gurur dolu özlemi.

Toprağa düşse de bedenleri,
Ruhları şanlı,
Şehitler ölmez, gönüllerde yaşar,
Vatanın her köşesinde, her daim birer,
Kutsal anı gibi varlar.

Ferhat Gazigil

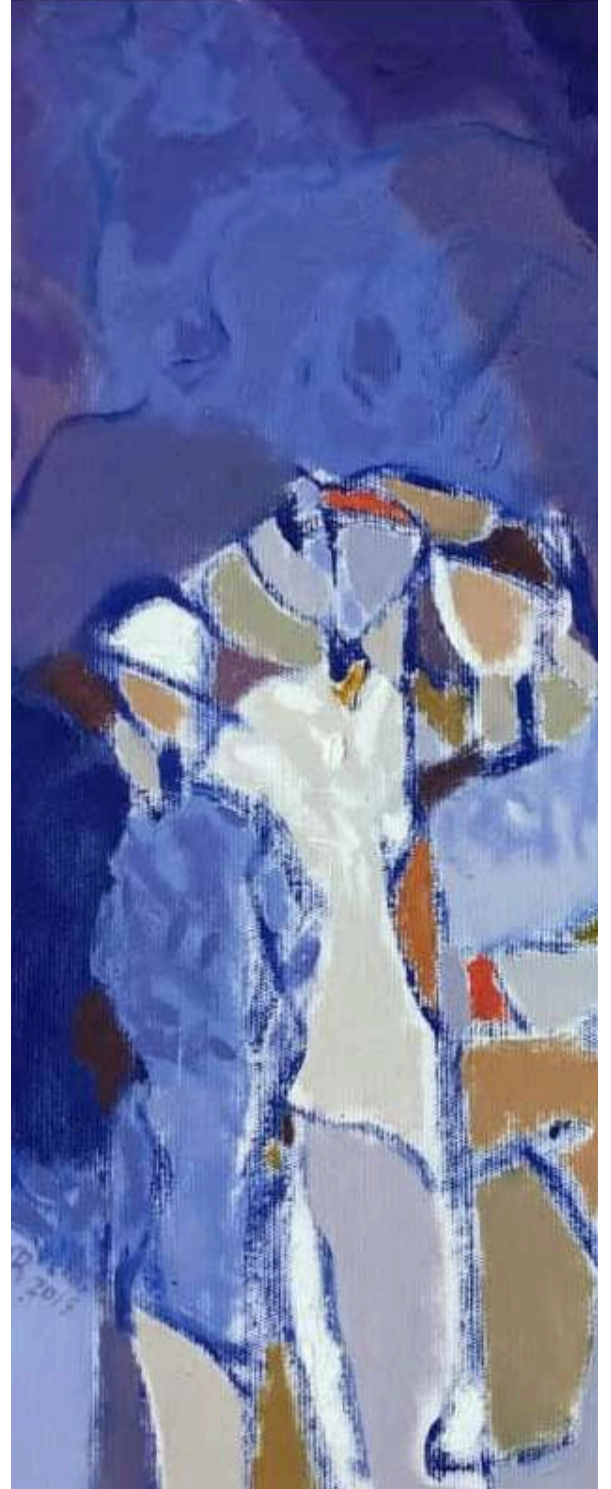
S A Y I K L A M A

kavanoz • zamansız gençlik dergisi

Ben aşkı ilk kez
Senin gözlerinde izledim
Düğümlendi boğazım
Bir derde düştüm ki hızlanır kalp atışlarım
Neden hep seni yazar kalem
Neden seni anlatır satırlarım
Eğer bir gün gidersen
Bu satırlara bakarım

Aşkın tarifi yoktur ama
Aşka yazılır hep şiirler
Ne kadar anlatsalar da
Eksik kalır hep, iyi bilirler
Bende hep sana yazıyorum
Bu sefer oldu sanıyorum

Büşra Rana Sivri

ANKARA

Gün doğdu

**Mahçup kış güneşi doldu tozlu sokaklara
Bozkırın bu orta yerinde
Yeni bir gün başlıyor Ankara'da.**

**İşte bir çocuk elinde pamuk şekeri
Yahut şu kadın, yanında sevdiği
Bir adam koşuyor elinde çantasıyla
Yeni bir gün başlıyor Ankara'da.**

**Bakışlar yorgun, çehreler sönük
Keşke olsalar rüyada
Herkeste bir koşturmaca
Yeni bir gün başlıyor Ankara'da.**

**Bilir misin çektiklerini bu caddelerin
İstemsizce solan çiçeklerin
Anlamsız kalan sözlerin
Sen bilir misin omzundaki yükü başkentini?**

Büşra Rana SİVRİ

K A R A Y A K A R I Ş

Zaman algımı zedeleyen ışıltıların,
Yeryüzüne inmesini diliyorum.
Kar günahlarımı örter misin?
Yoksa üşürüm bilirsin.
Kabul et beni gömüleyim,
Uzak tanelerinin yumuşaklığına.

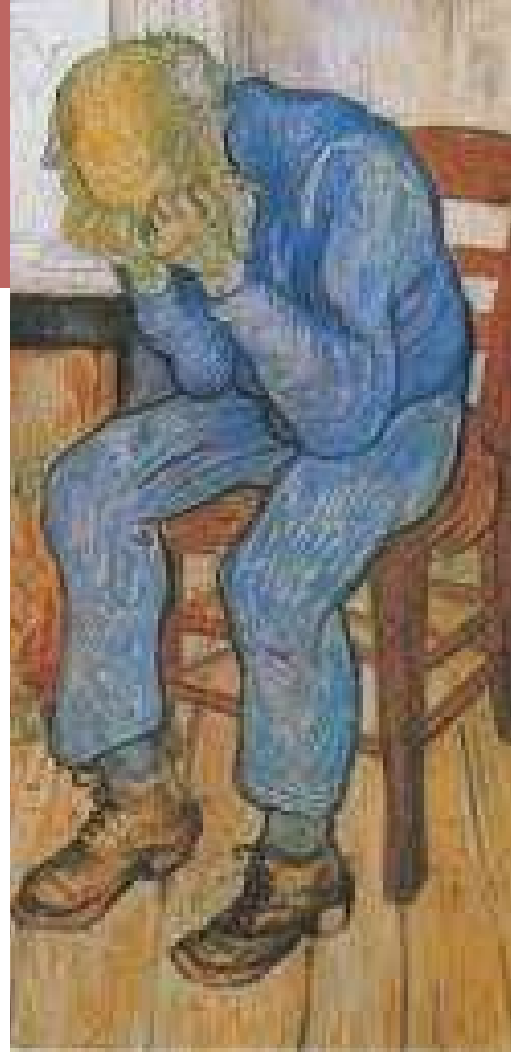
Sessizliğin melodisi kaplasa her yanımlı,
Sadece düşüşü duyulsa kar tanelerinin;
Yok olmasını dilediğim sözcükleri
Sana fısıldasam, beni affedip
Sarılmama izin verir misin?
Titremem ancak öyle durur bilirsin.

Ama artık kar dahi beni reddediyor.
Gözyaşı yağmurunda yıkansam,
Temizlenemez miyim acaba?
Sessizliğin melodisini bozuyor,
Susturamadığım sesim.
Delip geçiyor her şeyi
Ve beni yapayalnız bırakıyor,
Karın bile olmadığı hiçlikte...

Zeynepso Alp

**B
İ
R
A
D
A
M
T
A
N
I
D
I
M**

Kimse şakasına gülmemiş
O kadın ile kendini hayal dahi etmemiş
Babası gurur duymamış
Peşine köpek takılmamış
Muhabbete çağrılmamış
Öyle vasat kaybetmiş ki
Çıkmadığı evindeki parkelere benzemiş
Öyle vasatmış öyle vasatmış ki
Rüyaları ekşimış
Öyle boş vermiş öyle boş vermiş ki
Karanlığı siyah bile değilmiş

**S
A
R
I
O
T
L
A
R**

3 yaşında bıraktım süt denilen nimeti
Daha o zaman anladım dünyadaki yerimi
Gençliğim, bozkırın ortasındaki ıssız TOKİ
evleri
Taksitleri beni hiç terk etmedi
Cesaretlenip sevdiğim Japon balığı
O da aslında Koreli
İzledim karşıdaki istasyonda gelip geçenleri
Bu sefer tam olmadı sanki Allah'ım
Bir sonrakinde ön sıralara al beni
Bir bahar daha istedim sadece
Hiç ama hiç yetmedi
Sarı otlar için TEŞEKKÜRLER

Zeynep Yavuz

SERENCAM

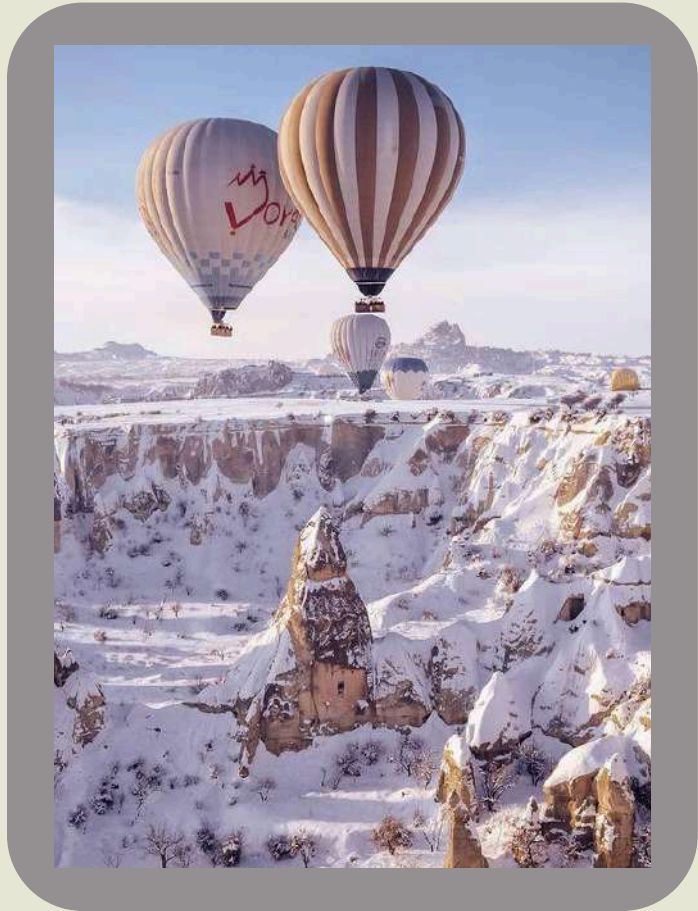
Dünyayı güzelleştiren ve cana can katan kış, her yerden çok Kapadokya'nın her yerini baştan başa karla donatır. Tabiatın sanatkâr elinin nakşettiği bu beyaz, bu zarif güzelliğe şükredercesine bakıyordu. Uzun koyu saçları beline kadar uzuyordu. Parlak saçları karın yaydığı beyaz ışıkla daha da güzel görünüyordu. Yemyeşil gözleri gördükleri karşısında adeta parlıyordu. Uzun ve çok zarif bir kızdı. Kapadokya'da yaşamıyordu ancak her kışı orada geçirirdi. Bu yıl da her zaman olduğu gibi tuttuğu apartın terasından elindeki çay ile manzarayı seyrediyordu. İnce bluzunun üzerine siyah bir salta giymişti. Altına hafif dar bir kot. Üşüyordu ancak bu onun için önemli değildi. Onunla beraber terasta duran genç bir çocuk vardı. Oldukça uzun boyluydu. Hafif esen rüzgar dalgalı saçlarını dağıtıyordu. Giydiği kahve tonlarındaki kazak saçları ile ahenk içerisindeydi. Altında açık krem bol bir pantolon vardı. Üzerine hafif kalın bir manto almış, çok üşümüyor gibi görünüyordu. Elinde lacivert tonlarında bir kupa vardı. Ne içtiği görünmüyordu ancak çıkan dumanlardan sıcak bir şey içtiği anlaşılıyordu. İzlediği manzara karşısında o da büyülenmiş gibi görünüyordu.

Etrafı tam anlamıyla sükûnet kaplamıştı. İkisi de her sene karşılaşıyor ama konuşmuyorlardı. Boran her zamanki gibi Lalin'i görünce yüzünde küçük bir tebessüm oluştu. Daha önce hiç konuşmasalar bile birbirlerini her gördüklerinde gülümserlerdi. Terasta geniş koltuklar vardı. İlk defa bugün teras fazlasıyla kalabalıktı. Koltukların neredeyse hepsi dolmuştu. Lalin siyah renkli kupasını üçüncü defa doldurmak için ayağa kalktı. Yerler çok kaygan olduğundan bir kere düşmüştü. Daha dikkatli olmaya çalışıyordu. Bir yandan yürürken her gün karşılaştığı Boran'ın ondan yaşça büyük bir kadına yer verdiğini gördü.

Hal ve tavırlarından çok nazik biri olduğu apaçık ortadaydı. Çayını tazeledikten sonra yerine oturmak üzere dönmüştü ki çoktan yerinin dolduğunu gördü. O sırada hala ayakta olup yer verdiği kadınla sohbet eden Boran dikkatini çekti. Belki de artık tanışma zamanı gelmişti. Yanlarına gittiği esnada yaşlı kadının müşkişinas olduğunu duydu. Sohbeta dahil olmak adına gülümseyerek ikisine de selam verdi. Boran her zamanki tebessümüyle karşılık verdi. Daha yakına gelince fark etmişti gülümseyince ortaya çıkan çok derin gamzeleri vardı. Yaşlı kadın çok nazik bir şekilde yer vermek istedi lakin Lalin elbette bu teklifi kabul etmedi. Yaşlı kadının yüzündeki o gülümseme Lalin'in içini ısıtıyordu. Yaşlı kadın ellili yaşlarını geçmiş gibi görünüyordu. Orta boylu, zayıf ve bakımlı biriydi. Kızıl saçının dibinden gelen kahvelik saçının boyanmış olduğunu gösteriyordu. Uzun ve dalgalı bir saça sahipti. Onun da elinde tıpkı Lalin'de oldupu gibi bir çay vardı. O soğuk günde manzarayı izlemeye gelen herkes elinde sıcak bir içecek gelmişti. Kar o kadar güzel yağıyordu ki... İnce ince düşen taneler bir süre sonra insanı hipnoz ediyordu adeta. İnce ince olsa da çok yoğundu yağış. Boran bir süre sonra sessizliği bozarak naçizane fikrini beyan etti.

İki nazik kadında bu fikre olumlu yaklaştılar. Boran'ın teklifi üzerine üç kişi beraber Boran'ın odasına geçtiler. Boran ısınmaları için birer örtü ve sıcak içecek getirdi. Apart odasının manzarası terastakinden daha etkileyiciydi. Boran'ın hazırladığı içecek onun kendi tarifiydi. Tadı inanılmaz etkileyici olan bu içeceğin tarifini sır gibi saklıyordu. Şahane içecek hakkında konuşurken sohbet gittikçe koyulaştı. Saatlerce derin bir muhabbete daldılar. Büyüleyici manzara karşısında huzurla günlerini bitirdiler.

Büşra Rana SİVRİ

DURMAÇA

ALİŞTIRMALARI

Bir yaz günü, bir yolcu; başka sözüm yok, şoför bey. Aslında yok değil, var ama söylemeye değip değmeyeceği hususunda birtakım şüpheler tüm ön düşleriyle dışlıyor benliğimi. Ahestelik kurumunun doğuştan ilgilisi ve sempati besleyerek -tabi bu duruma uygunca- tüm ahesteliğimle kalkmasına 3 dakika kalmış olan 12:00, Akköprü -Gölbaşı otobüsüne yetişmeye çalışıyorum

Havanın sıcaklığına sevineceğimi düşünmemiştim hiç. Hakikaten esmiyor, ama sıcak hava tüm insanlar üzerinde uyuşturucuvary bir etki yapıyor, ve herkes olabildiğince uyuşuk davranıyor. İşte hayalini kurduğum dün ya. Bazı geceler uykuya dalmakta zorlanıyorum ve bunun için koyun saymaktansa güzel şeyler hayal ediyorum. Böylece en azından uyumam gerektiğine dair canımı sıkan gerçeklik ve dürtüyü bir nebze de olsa uzaklaştırabiliyorum zihnimden.

Neyse efendim, 104 hattı otobüsü yine tüm tıklım tıklım karşılayacak bizi, bunu biliyorum en azından, hazırlıklıyım yani. O da ne? Yaşlı bir kadın elinde bir tavukla otobüse binmeye çalışıyor. Hayır, canlı tavuk, ama geçen hafta da kucağında iki güvercinle binmeye çalışmıştı da şoför bey hanımefendiyi biraz da rencide ederek reddetmişti. Bir sonraki deneyinde hangi kuşla gelecek acaba?

Herkes bindi otobüse, olan bana olmadan ben de atladım olanca yavaşlığımla ve arka sahanlığa doğru seğirttim. Neye bakıyor bu insanlar? Yaz-kış çıkarmadığım paltoma mı fötr şapkama mı? Onlar dedeme ait ve ondan bana kalan tek yadigar bu mevsim anormalitesi. Hem, insanlara ne ki kimin ne giydiğinden, neyse, anlamanızı beklemek gafletinde bulunduğum için bağışlanmamı diliyorum.

O kadar yorgunum ki anlatamam. Hani demiştim ya dün gece uyuyamadım diye, bu kez bırakın da anlamanızı bekleyebileyim. Dikildiğim yerde uyuyasayım, düşme ihtimalim de yok hem çünkü otobüs o kadar kalabalık ki, bir kurşunla ardında istiflenmiş 26 kişiyi vurmak mümkün. Ama bir anda sırtıma sert bir darbe alıyorum, sol kaburga kemiğim ağrıyor. Bu duyguyu daha önce de farklı bir yolla tatmıştım sanki, déjàvu gibi bir şey.

Akabinde ayak ve bacaklarımda da hissediyorum acıyı, arkama dönüyorum anlık bir öfkeyle ve ne göreyim; nursuz mu nursuz, sevimsiz ve ölmeyi unutmuş da acısını benden çıkarıyormuşçasına her fren ya da indi-bindi seansında bir kroşe ya da aparkat indiriyor bir taraflarıma. "Teyze, manyak mısınız!" diye bağıracağım ama üşeniyorum.

Tam o sırada boşalan bir koltuğa yöneliyorum ve kendimi yavaşça koltuğa bırakıyorum. Nedense aklıma bugün haberlerde izlediğim görüntü geliyor; parkın güvenlik kamerasının kaydettiği: Bir kadın bebek arabasını kaldırıma parketmiş. Elindeki uzaktan bebek izleme kamerası vasıtasıyla -haberde dediğine göre yeni evlendiği eşiyile-konuşurken, kafasına bir kapşon geçirmiş eski kocası bebek arabasını alıp kaçıyor. Gerisi yok tabi, anlamanızı beklemiyorum çünkü saçma. Çünkü aslında eski kocası olduğu sadece bir zandan ibaret; kanı değil, sanı; kanaat değil, zanaat.

Bir anda irkiliyorum, uyuyakalmışım otobüste. Saatime bakıyorum: 14:26, son baktığımda on ikiyi yirmi altı geçiyordu. Ne dakik adamım ama, tam iki saat uyumuşum, bir de koca bir rüya sığdırmışım otoyol uykuma kavgalı dövüslü çocuk kaçırmalı, tabi ki de anlamanızı beklemiyorum. Camdan dışarı baktığımda - ki o sırada otobüs Dikmen Kavşağı'nın önünden geçiyordu - rüyamda ve belki de haberde gördüğüm o kapşonlu adamı ve kendisinin minyatürü olan o çocuğu gördüm. Adamı ilk kez görmüş gibi bu benzerliğe şaşırıırken, küçük çocuksa karnının acıktığını babasının boğazını işaret etmekle göstermeye çalışıyor. Yetişemeyip işaret parmağıyla adamın göğüs bölgesinin hemen üstüne dokunuyordu.

YAPAY ZEKA ŞİİR Mİ YAZIYOR

Edebiyat ve teknoloji, zaman içinde birbirleriyle etkileşim içinde olan iki önemli alanı temsil eder. Edebiyat, insan duygularını, düşüncelerini ve deneyimlerini ifade etmenin bir aracı olarak varlığını sürdürmüştür. Teknolojinin ilerlemesiyle birlikte, edebiyat da değişime uğramış ve yeni ifade biçimleri bulmuştur.

Bilgisayarlar, internet ve dijital medya, edebiyat dünyasına yeni kapılar açmıştır. Elektronik kitaplar, yazarların eserlerini daha geniş kitlelere ulaştırma ve okuyucuların eserlere daha kolay erişim sağlama konusunda devrim yaratmıştır. Aynı zamanda, sosyal medya platformları yazarlar ile okurları arasındaki etkileşimi artırmış ve edebi eserlerin tartışılmasını kolaylaştırmıştır.

Edebiyat ve teknoloji arasındaki bu etkileşim, yazma ve okuma süreçlerini derinden etkilemiştir. Yazarlar, eserlerini oluştururken dijital araçlardan ve yazılım teknolojilerinden yararlanarak daha verimli bir şekilde çalışabilirler. Aynı şekilde, okuyucular da dijital platformlarda edebi eserleri keşfetme ve paylaşma imkanına sahiptir.

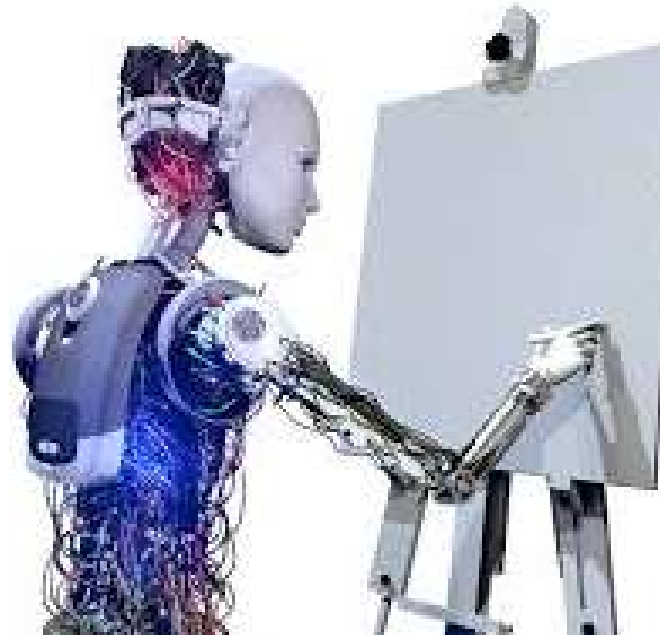
Ancak, teknolojinin edebiyata getirdiği avantajlarla birlikte, bazı eleştirmenler bu değişimin edebiyatın özünü bozabileceğini savunmaktadır. Geleneksel kağıt kitapların yerini almasıyla birlikte, dokunma duygusu ve kitap kokusunun kaybolması, edebiyatın romantik yönlerini zayıflatabilmektedir.

Edebiyatın teknoloji ile etkileşimi sadece eserlerin oluşturulması ve paylaşılmasında değil, aynı zamanda eserlerin okunma biçiminde de önemli değişikliklere neden olmuştur. Sesli kitaplar ve podcast'ler, metinleri dinleme deneyimini popülerleştirmiş ve özellikle yoğun iş temposuna sahip olanlar için okuma sürecini daha erişilebilir hale getirmiştir.

Yapay zeka ve bilgisayarlar, edebiyat dünyasında yaratıcılığa yeni bir boyut katmıştır. Metin analizi ve dil işleme teknolojileri, yazarlara eserlerini geliştirmeleri için veri odaklı geri bildirimler sunar. Ayrıca, bazı platformlar yazarlar ile okurları eşleştirerek yazarların eserlerini daha geniş kitlelere tanıtmalarına olanak tanır.

Edebî eserlerin dijitalleşmesiyle birlikte, eserler arasında etkileşim ve bağlantılar artmıştır. Hipertext ve çoklu ortam öğeleri, okuyuculara interaktif hikayeler keşfetme fırsatı sunar. Bu, geleneksel edebiyat anlayışını sorgulayan ve okuyucuları daha etkileşimli bir deneyime yönlendiren bir gelişmedir.

Ancak, teknolojinin edebiyata getirdiği olanaklarla birlikte, telif hakları, gizlilik ve eserlerin dijital ortamlarda korunması gibi yeni sorunlar ortaya çıkmıştır. Bu konular, edebiyat ve teknoloji arasındaki dengeyi sağlamak için çözüm arayışlarını beraberinde getirmiştir.

Edebiyat ve teknoloji arasındaki bu karmaşık ilişki, her iki alandaki profesyonellerin ve meraklıların sürekli olarak değerlendirmesi ve adapte olması gereken bir gerçekliği yansıtır. İlerleyen zaman içinde, edebiyatın teknolojiyle birlikte nasıl evrileceği ve bu iki alanın birbirine nasıl daha yakınlaşacağı, edebiyat dünyasının önemli sorularından biri olmaya devam edecektir.

Edebiyat ve teknoloji arasındaki etkileşim aynı zamanda yazma süreçlerini ve yaratıcı ifadeyi dönüştürmüştür. Blog yazma, sosyal medya üzerinden yazı paylaşma ve çevrimiçi yazı atölyeleri gibi dijital platformlar, yazarlara eserlerini anında paylaşma ve geniş bir kitleye ulaşma fırsatı sunar. Bu da yazarların geri bildirim alarak eserlerini daha hızlı geliştirmelerine olanak tanır.

Sanal gerçeklik (VR) ve artırılmış gerçeklik (AR) gibi teknolojiler, edebiyatı daha görsel ve etkileşimli hale getirir. Örneğin, interaktif hikaye uygulamaları ve VR kitap deneyimleri, okuyuculara eserlerle etkileşim kurma ve hikayenin bir parçası olma şansı verir.

Edebiyat dünyası aynı zamanda yapay zeka ile yaratıcılığı birleştirerek otomatik hikaye üretimi gibi yeni alanlara da açılmıştır. Bilgisayarlar, belirli temalar ve tarzlar doğrultusunda hikayeler oluşturabilir, ancak bu durum aynı zamanda insan duyarlılığının ve yaratıcılığının yerini alabilecek mi sorularını da gündeme getirir.

Edebiyat ve teknoloji arasındaki bu evrim, kültürel ve toplumsal etkileşimleri de etkilemiştir. Dijitalleşme, farklı kültürlerden ve dil gruplarından eserlere daha kolay erişim sağlamış ve küresel bir edebiyat ortamının oluşumunu desteklemiştir.

Ancak, bu gelişmelerle birlikte, bilgi bolluğu ve dikkat ekonomisi gibi sorunlar da ortaya çıkmıştır. Çevrimiçi ortamda rekabetin artması, yazarların eserlerini görünür kılma ve okuyucuların dikkatini çekme konusunda zorluklar yaratmıştır.

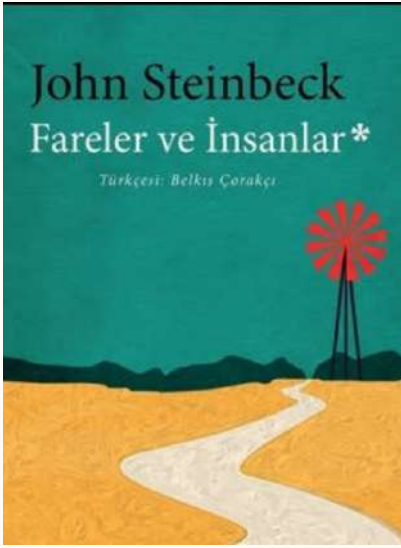
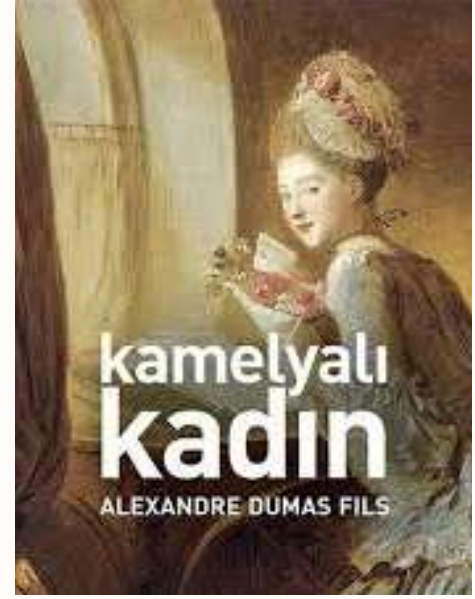
Edebiyat ve teknoloji arasındaki bu karmaşık ilişki, sürekli olarak değerlendirilmeli ve denge sağlanmalıdır. Her iki alandaki profesyoneller, geleneksel ve dijital olanakları bir arada kullanarak yeni ve etkileyici eserler ortaya koyma sorumluluğunu taşırlar. Bu etkileşim, edebiyatın geleceğini şekillendirecek önemli bir faktör olarak devam edecektir.

Edebiyat ve teknoloji arasındaki ilişki karmaşık ve sürekli evrilen bir süreçtir. Teknolojinin ilerlemesiyle birlikte, edebiyatın geleceği üzerinde etkisi giderek artmaktadır. Bu iki alan arasındaki dengeyi bulmak ve geleneksel değerleri korurken yeniliklere açık olmak, hem yazarlar hem de okuyucular için önemlidir.

Kavanozdan Birkaç Öneri

Romanın sayfaların çevirirken gerçek aşkın nelere göğüs gerebileceğini açıkça görüyoruz. Kitap sanki sadece Armand ve Marguerite 'in hikâyesini değil, aşklarını yaşayamayan imkânsız aşkların öyküsünü anlatıyor bizlere. Kitabın ilk bölümlerini okurken sıkılmış, bunalmış ve bir an önce hikâyeye geçmek istemiştım. Ama ilk başta yavaş bir tempoda başlayan kitap okudukça öyküsünün içine adeta hapsediyor, kitabı bırakmak istesenz bile "hadi bir sayfa daha okuyayım, bu son sayfam" diye diye 4-5 bölüm bitiriyorsunuz. Fazla betimlemeye gelemeyen, çok çabuk sıkılanların bile okuyabileceği kadar hafif bir kitap bence.

Medine Sağlam

Uzun zamandır okuduğum en güzel kitap diyebilirim. Kitabı yaşayarak okuduğum için yeri geldi ağladım, yeri geldi sinirlendim. Kitabın; empatiye sevk etmesinin tamamen bu kitaba özel olduğunu düşünüyorum. Benim bir özelliğim vardır. Kitapların altında bir hikaye varsa onu araştırmak isterim. Ne okuduğumu ya da ne okuyacağımı merak ederim. İnternette araştırdığım bir bilgiye göre; Steinbeck, eserinin ilk ismini Something That Happened olarak belirlemişti, ancak Robert Burns'ün tarlasını çapa yaparken bir farenin yuvasını bozduğu için duyduğu üzüntüyü anlatan şiiri olan To a Mouse isimli şiirini okuyup çok beğendiği için kitabın ismini Of Mice and Men yani Fareler ve İnsanlar olarak değiştiriyor.

Medine Sağlam

FYODOR DOSTOYEVSKI

KUMARBAZ

Dostoyevski toplumun göz ardı ettiği şeyleri görmemizi sağlamıştır. Dostoyevski nin en sevdiğim kitaplarından biri Kumarbazdır. Kumarın insan hayatını çok kısa sürede bağımlı yaparak ele geçirdiğini ve neredeyse geri dönüşü olmayan bir girdaba sürüklediğini çok güzel anlatmış bize de sanki olayın kahramanı gibi hissettirmiştir. Bana bağımlılık yapan şeylerden uzak durmamı öğretmiştir.

Melis Kaya

KAVANOZ DERGİSİ İLK MEZUNLARINI VERİYOR

Beş yıl önce Yazarlık Atölyesi'nin kurulmasıyla başlayan yazma ve okuma serüveni Kavanoz dergisiyle beraber yeni bir ivme kazanmıştı. Bu serüvenin kahramanları Zeynepso Alp, Serra Yağmurcu, Sıla Tunçer, Aslı Tunçer, Esmâ Karaçağa, Hümera İlkbahar, Sümeyye Betül Bağcı, Firdevs Çelik, Fatma Akyüz, Elif Karaman, Elif Sude Kayabaş, Yiğit Yetik, Ahmet Samet Fakioğlu, Rümeyza Keresteci, Eylül Eren...

Onlar mezun olurken onların şiirleri, hikayeleri, denemeleri ve araştırma yazıları yani bütün emekleri bize hatıra kalacak ve bu emekler hiç unutulmayacak. Okulumuzda ilkleri meydana getiren bu ekip hep gönlümüzde yaşayacak ve biz yeni editörler ve yayın kurulu olarak onların bayrağını taşıyacağız.

Onlara minnet duyuyoruz :)

Dergi toplantısından birkaç kare

Dergi üzerinde çalışırken

Sergi gezerken

Konya gezisinde etli ekmek yerken

Konya gezisinde kedi beslerken

Dergimizin ilk sayısı çıktığında

Sezai Karakoç dinletisinde

Oğuz Atay söyleşisinde

OKULUMUZDAN HABERLER

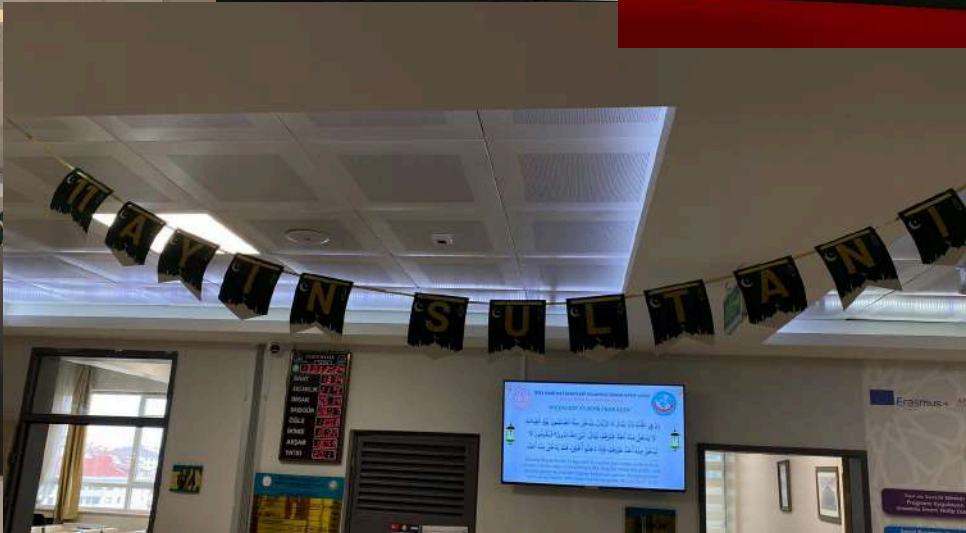
KAVANOZ SPOR
YAPIYOR:)

2023-2024 eğitim öğretim yılında katılımı bıraktığımız ve yeni katıldığımız branşlarımız oldu bu eğitim öğretim yılında 50'nin üstünde lisanslı sporcumuz var 10 farklı spor branşında yarışmalarımızı devam ettiriyoruz bunlar king boks, okçuluk, geleneksel Türk okçuluğu; atletizm, tekvando, bowling, judo, bilek güreşi, bilardo, karate ve tenis. Öğrencilerimizin okul dışında sürdürdükleri sportif faaliyetlerini okul sporlarında da sürdürmelerini önem veriyoruz ve bunun için onlara imkan sağlıyoruz ayrıca öğrencilerimizi yeteneklerine göre spor branşlarına yönlendiriyor lisans çıkarıyor ve buralarda yarışmalarını sağlıyoruz . Müsabakalarımız halen devam etmektedir şu ana kadar Ankara şampiyonalarında 3 farklı branşta müsabakalara katıldık ve toplamda 4 altın iki gümüş bir bronz madalya ile yolumuza devam ediyoruz. Okulumuzda sporu sporcuyu destekleyen ve önünü açan okul idaremiz okul müdürümüz öğretmen arkadaşlar ve velilerimize teşekkürlerimi sunuyorum inşallah daha farklı branşlarda daha iyi dereceler elde edip öğrencilerimizi sınav stresinden uzaklaştırıp sosyalleşme ile Yeni arkadaş grupları ve psikososyal gelişimlerine katkıda bulunmaya devam edeceğiz.

Eren Şenver
Beden Eğitimi Öğretmeni

KAVANOZDA RAMAZAN
SEVİNCİ:)

YAZARLIK ATÖLYESİ TİYATRODA

“ Eski Dünya Efsanesi adlı oyunu Akün Sahnesi'nde izledik. ”

Tiyatronun edebi değerini göz önünde bulundurarak düzenlediğimiz etkinlikte yaparak ve yaşayarak öğrenmenin önemini fark etmiş olduk. Oyun müzik dans ve görsellik adına çok güzel ve etkileyiciydi. Bütün arkadaşlarımız çok keyif aldı bize eşlik eden müdürümüz Emrah Tokatlı'ya ve öğretmenlerimize teşekkür ediyoruz.

YAZARLIK ATÖLYESİ MİLLET KÜTÜPHANESİNDE

Cihannüma Salonu

Gençlik Salonu

Her daim okumayı, araştırmayı kendine gaye edinmiş olan atölyemiz ülkemizin en büyük kütüphanesini gezmeliydi. Hayranlıkla gezdiğimiz kütüphane her anlamda donanımlı, ülkemize tarihimize yakışacak şekilde etkileyiciydi. Kalabalık olması da bizi çok mutlu etti belli ki amaca hizmet ediyor ve ihtiyacı karşılıyor bizler için de harika bir ders çalışma ortamı olacak.

Kütüphanede ayrıca Maarif Sergisini de gezdik geçmişten bugüne ulaşan değerli edebi eserler, tablolar; diplomalar, siyah önlükler kopya kağıtları ve ayrıca bir eski zaman sınıf dizaynı çok hoşumuza gitti.

En görkemli bulduğumuz salon Cihannüma Salonu oldu. Cihannüma Salonu, 3469 m²lik alanda 224 kişilik oturma kapasitesi ile yaklaşık 200.000 adet kitaptan oluşan koleksiyona sahip. Bu salonda, Türkiye Cumhuriyeti Dışişleri Bakanlığı Kültür İşleri Genel Müdürlüğü ile yürütülen ortak çalışma kapsamında 100'ün üzerinde ülkeye ait, 134 farklı dilden kitaplar okuyucuların hizmetine sunuluyor. Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanları adına yazılmış ve tarihte kurulan 16 Türk İmparatorluğu/Devletine ait kitaplar yer almaktadır.

Cihannüma Salonu'nun kubbesini, Cumhurbaşkanlığı forsunda yer alan Türk devletlerini temsil eden 16 adet sütun taşımaktadır. Tavan yüksekliği 33 metre olan kubbenin altında bulunan ilahi emir ile Türk ve İslam medeniyeti mimari açıdan da bir araya getirilmiştir.

Salonun kubbesinde Alak suresinin 4. ve 5. ayetlerinin Türkçe meali yer almaktadır: "O, kalemle yazmayı öğretendir. İnsana bilmediğini öğretendir."

Süleyman ve Ferhat kitap okurken

Maarif Sergisini gezerken

134 FARKLI DİLDE 4 MİLYONDAN FAZLA KİTAP KOLEKSİYONU 120 MİLYON MAKALE VE RAPORLA ÜLKENİN EN BÜYÜK KÜTÜPHANESİ

Yusuf, Tuğçe, Rana kitap okuyor

İlkokula bir gönderme :)

Poz verememe macerası:)

Editörümüz Rana'nın duygusal anları:)

Bir Heykeltıraş Sergisi: Asaf Erdemli

"Zirvede Bir Efsane"

Dergimiz sanatsal faaliyetlerine bir yenisini daha ekledi !

İlk kez bir heykeltıraş sergisi gezdi ve ilk kez bir heykeltıraşla tanışma imkanı buldu.

Asaf Erdemli'nin "Zirvede Bir Efsane" sergisini gezdik. Sanatçı atölye üyelerimize bütün içtenliği, yakın ilgisiyle sergisini nasıl oluşturduğunu nasıl emek verdiğini, sanata teşvik ederek anlattı.

Kendisine bu anlamda çok teşekkür ediyoruz.

Asaf Erdemli kimdir

Asaf Erdemli 2006-2007 döneminde Hacettepe Üniv. Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel Bölümü'nden birincilikle mezun oldu.

1998-2008 yılları arasın da profesyonel dans eğitmeni ve dansçı olarak stüdyo, tiyatro ve engelliler dans topluluğunda çalıştı.

2008-2013 yıllarında Ford Otosan Dizayn Stüdyoda kil modelci olarak görev yaptıktan sonra, 2013 yılında Hidromek Dizayn Stüdyoda kil modelci ve stüdyo ekip lideri olarak halen çalışmaya devam etmektedir.

2012'den beri özel atölyesinde heykel çalışmalarına devam eden birçok karma sergide ve sanat fuarında yer alan sanatçının eserleri, Paris Louvre Müzesi'ndeki Uluslararası Güzel Sanatlar Fuarı ve Katar'da gerçekleşen Hurda Sanat Festivali gibi önemli uluslararası etkinliklerde de sergilenmiştir. Sanatçının kişisel sergileri ise : "Exitus" 2023 , "Göz Hizası" 2020 , "Entropi" 2019 "Sıfır" 2018 , "Enstrümental" 2017 "Epiquie Island Reconstruct" 2017 Sanat Kurumu Derneği tarafından 2017 yılında "Heykel Dalında Övgüye Değer Sanatçı" ödülüne layık görülen sanatçının yurt içinde ve yurt dışında birçok kurum ve özel koleksiyonda eserleri bulunmaktadır.

sergi ne anlatıyor

Serginin konusu 'kadın' sanatçı; temayı kadın üzerine kurmasını sistemin kadına yüklediği anlam üzerinden ulaştığını ifade ediyor. Tüketimde en büyük pay yüzde yetmiş oranla kadınlara ait diyor. Kadınların hedef alınmasıyla oluşturulan bu tüketim çılgınlığında kadını eleştiriyor ve bu çarkın bir parçası olmaması gerektiğini vurguluyor sanatçı. Üstelik bunu yaparken pek manidar olarak heykellerini hurdayla yaptığını ifade ediyor. Heykeller paslı demirlerden, atık kablolardan oluşuyor. Yeniden hayat bulan bu malzemelerle oluşturduğu sergisini üç yılda bitirmiş ve bu sergi için pek çok kütüphanede okumalar yapmış. Sanatın toplumun her yarısında, her sancısında yer aldığını bu sergiyle hatırladık.

Dergimize desteđini
esirgemeyen her ařamada
yanımızda olan değerli velimiz
Nurullah Öztürk'e teşekkür
ediyoruz.

...

Vakitsiz ölürse çocuklar
Bir yer altı nehri doğar
Anaların toprağa sızan gözyaşlarından
Bir gizli deniz oluşur yavaş yavaş
Ve sonra bir dağ koyağı,
Yahut bir fay çatlağı bularak
Tekrar çıkarlar apansız
Berrak bir pınar gibi
Köhne dünyamızın herhangi bir
yerinden

Adına Yûnus deriz
Erciyes eteklerinde doğmuşsa eğer
Yûnus, yani bir ermiş
Hint'te, Çin'de doğarsa
Tagor, Buda, Konfüçyüs,
Oysa hepsi birer bilge çocuktur onların
Yüzlerinde Mesih masumiyeti,
Sözlerinde Mezmûr gücü var...

Siz hiç
Kırda bir göze kadar berrak
Ve bir çocuğun gözleri kadar saf ve
temiz
Bakabilir misiniz?

Ali Akbaş

Pablo Picasso Güvercin Tutan Çocuk Tablosu

